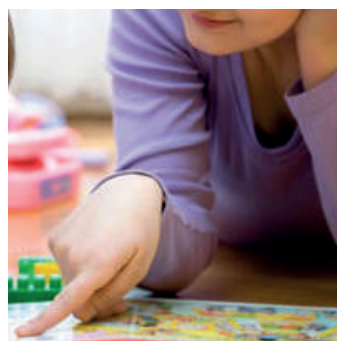

MALARRASSA

El periòdic independent i gratuït de Terrassa

SAPSPai

Una cooperativa per l'atenció psicopedagògica i el reforç escolar

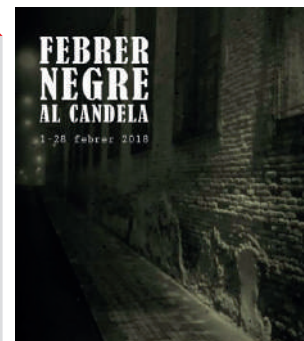
MÓN COOPERATIU 11

Jordi Sellarès

Crucifeminació, Torna Manuel de Pedrol amb força

CULTURA 15

Febrer Negre al Candela

Nova edició del festival de novel·la negra

CULTURA 14

Reforma laboral, 5 anys de terror per al món del treball

TREBALL 12

Aprovats uns altres pressupostos municipals 'continuistes'

POLÍTICA 10

Les pensions públiques en perill

→ Els moviments socials s'uneixen per plantar cara

TREBALL 13

Neix el Consell Municipal de foment de l'Economia Social i Solidària

→ Paper destacat de les entitats de l'ESS

PÀGINA 10

→ Rugbi i compromís social

Carboners ja juga a la Primera catalana

SOCIETAT 2

→ Les organitzacions sindicals hi donen suport

8M: la Vaga Feminista agafa embranzida

SOCIETAT 6

> Club Rugby Carboners de Terrassa

Treballant per ser capital del rugbi català

L'equip s'estrena a Primera divisió catalana aquesta lliga, tot esperant la construcció de l'estadi a Les Fonts

Pep Valenzuela

«La tradició de rugbi a l'Estat espanyol ve de França», afirma en Celso Pérez, actual president del Club de Rugby Carboners de Terrassa. I el canal d'entrada, l'any 1921, és un jove de Sant Boi que, després d'estudiar a França, munta el primer equip de la història de l'Estat espanyol, la Unió Esportiva Santboiana, el més conegut i que més ha guanyat fins ara. Des de Catalunya s'estén a la resta de l'Estat, però principalment en el món universitari. «Ara, però, ja estem en un moment molt més tàctic i esportiu, i es juga més fora dels campus».

Cal dir, a més, que «encara que no es vegi molt, el rugbi ha crescut», i és el segon esport a nivell mundial i europeu en número de llicències, aficionats i retransmissions esportives, explica en Celso, que va començar a jugar durant la seva estada a la universitat. «A l'Estat espanyol també està tenint una pujada gran, a Catalunya més», afegeix. Tant de joves a les escoles com de senyors. Carboners, un equip molt recent, ja té al darrere uns 20 clubs més.

En Celso, nascut a Vigo, entrà a Carboners l'any 2012, com a conseqüència d'una trobada casual en un pub irlandès de Barcelona, on vivia, després d'estudiar un Erasmus a França, on jugà a rugbi, tot assistint al torneig de les Sis Nacions, i en conèixer alguns dels membres fundadors. Llavors hi havia com a entrenador en David Giménez, dit «Oso», qui va fer donar un «salt de qualitat molt gran».

Un altre moment clau pel club, tot i que no esportiu, va ser la dimissió de la junta poc abans de l'estiu del 2014, com a conseqüència de diferències personals varies que van comportar també la marxa de bona part de l'equip femení i altres jugadors a Sabadell, Castellar i Sant Cugat.

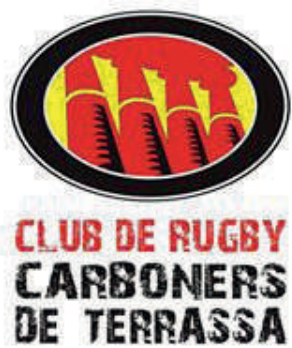
La crisi, però, enlloc de desanimar, va servir com a revulsiu. A l'assemblea d'aquell crearen un nou equip de treball i «vam fer una empena, vam preparar un model de club i de relacions noves». En el cas de Celso, a més, hi havia el seu treball a l'escola de club, que ell havia impulsat a finals del 2012, amb 10 infants. «Aquesta era la manera de preparar el futur», emfasitza. Ara ja hi participen prop de 100

nens i nens.

Des del 2014, treballen amb l'objectiu de consolidar l'organització, «passar de ser només colla d'amics a organització eficient». Els resultats semblen prou bons. A banda de l'equip masculí i el femení, el primer objectiu va ser fundar un equip B masculí, un equip per donar espai a gent nova per preparant-se per garantir noves incorporacions al titular, «això va costar moltíssim», recorda en Celso. Ara també hi ha els infants de l'escola que es van incorporant als senyors.

Fa 2 anys van crear l'equip sub16 (13, 14 i 15 anys, que és mixt), i aquest 2017 han creat el sub18 i el sub14. Aquests juguen amb altres clubs, barrejats, perquè no arribem a completar els equips, concretament amb el Martorell i amb el Club Esportiu Universitari; «aquesta és una pràctica molt normal en el nostre esport», explica.

O sigui, amb més de 150 fitxes asseguren tres equips senyors consolidats, i el sub16, el sub18 i el sub14 funcionant molt bé i amb possibilitat que l'any proper siguin autònoms. Ja comencen a pujar nanes del sub16 al femení i del sub18 al masculí, o sigui que «la maquinària està funcionant, i si no falla doncs tindrem una fàbrica de jugadores, que ja serà sense aturador», preveu cofoi el president. I encara hi

ha, com s'ha comentat, l'escola, amb infants a partir de 4 anys fins els 12.

En definitiva, el Carboners ja és un club amb unes necessitats de gestió i administració considerables. Han hagut de millorar l'organització i assegurar patrocinis que «ens han ajudat molt». Però, la major part del treball és voluntari, ara només paguem els entrenadors, i aquest any és el primer, els 3 entrenadors dels senyors, amb contrac-

te. «Són els primer empleats del club, però el futur apunta que ens hem de professionalitzar encara més, perquè creixem», declara.

Aquest és el punt en què el patrocini i suport d'espònsors esdevé clau, perquè les quotes de les sòcies no és suficient. Va ser també a l'assemblea del 2014 quan començaren una campanya d'espònsors amb força dedicació, «perquè a més la inscripció a les lligues i les llicències federatives són cares, per tema d'estereotips i prejudicis amb el rugbi, perquè les assegurades pensen que ens trenquem tot cada dia, quan tenim la meitat de lesions que el futbol, però la nostra llicència federativa és 3,5 vegades més cara que la del futbol».

Després d'1,5 anys de campanya aconseguiren signar amb el grup de concessionaris oficial Mazda, del grup CSM, el patrocini a la samarreta. Després el grup d'hotels Afina Hoteles, el restaurant Don Cándido, el grup de perruqueries Rodelas Perruquers, Ger Fincas, Planas Mayorista i Omni P.C.G.

Amb els patrocinadors, declara en Celso, «no volíem només demanar diners per apareixer a la samarreta, no saltres venem el nostre treball, oferim un servei en temes de comunicació i

visualització, volem que vegin un retorn dels seus diners i els surti rendible» assegura, «i com estan veient que els surt, estan apostant per nosaltres, els primers acords van ser per dos anys i tots han renovat i amb més diners».

Per completar aquest recorregut, Carboners espera que es construeixi al més aviat possible l'estadi de rugbi a Terrassa que va ser decidit en el procés participatiu dels pressupostos municipals, quan el projecte va ser la proposta més votada i, fins i tot, va ser pressupostat l'any passat. També la Generalitat forma part de l'acord sobre l'estadi, a construir a Les Fonts, a tocar de l'estació dels Ferrocarrils. «Això seria la consolidació total de Carboners», comenta exultant en Celso. Perquè, assegura, «serà el millor camp de rugbi de Catalunya». No només el millor, sinó que seria el camp oficial de la Federació Catalana de Rugbi, o sigui que Terrassa esdevindria «capital del rugbi català», assegura. Clar que, de moment, les inversions necessàries estan per veure.

No per prometedores, aquestes expectatives, la gent de Carboners perd la perspectiva. En Celso subratlla que defensen sempre la filosofia i valors del rugbi: respecte, humilitat, sacrifici,

unió, solidaritat i perseverança. «Volem fer millors persones, hi ha sempre cura amb els infants i amb tothom, tenim les normes en el joc i relacions i tenim el compromís social».

Concretament, al rugbi no s'insulta ni xiula ningú, ni l'altre equip ni a l'àrbitre. «Quan hi ha un xut a pals, hi ha un silenci com a l'òpera, que posa els pels de gallina, no es pot cridar, la grada demana silenci, és un moment molt solemne».

D'altra banda, hi ha el compromís amb la ciutat. Carboners participa a celebracions i activitats, com la Fira Modernista, el Jove de Festa Major, al Carnestoltes porten el ferretre, a la Nit de l'Esportista; a més estan agermanats amb Minyons.

Al mateix temps, col·laboren amb Fupar, Prodis, amb escoles fent tallers o rebent alumnat a l'estadi. Aquest any comencen un projecte d'integració social per a joves, a través del rugbi, que l'any passat va passar una prova pilot, amb Serveis Socials. El club finança també, per compte pròpia, unes beques per a nens perquè puguin entrar a formar part del club sense despeses, al temps que sortir del carrer i puguin participar de les activitats de Carboners.

Ràpid creixement i arrelament a la ciutat

El Club de Rugby Carboners de Terrassa neix a finals del 2009 gràcies a un grup de joves amb la voluntat de portar el rugbi a la ciutat. En Víctor Biete, de Sant Cugat, es va sentir atret per la idea de formar diversos equips de rugbi al Vallès. A través d'un fòrum d'un joc d'internet dedicat a aquest esport, va conèixer dos terrassencs, en Miquel Dalmau i en Francesc Xavier Filgueira "Txavu", amb qui van començar a treballar per formar el club. En una primera reunió al local de Castellars de Terrassa on hi van assistir també en David Giménez "Sady" i en Sergio Gayete, va prendre's la decisió. El nom: Club de Rugby Carboners de Terrassa, va ser idea de l'Eduard Martín-Borregón, com a vinde amb el passat industrial de la ciutat i la humilitat del club.

Abans, però, a Terrassa ja s'hi havia jugat al rugbi. De fet, els colors de la samarreta escollits pels Carboners, el groc i el negre, són testimonis i homenatge al darrer equip de rugbi que va tenir la ciutat, l'Equip de Rugbi de l'Escola d'Enginyers de Terrassa, actiu als anys 70 competint contra altres universitats de l'estat.

El primer entrenament va ser el 12 de gener de 2010 a la Guinardera, camp de rugbi de Sant Cugat, gràcies a la col·laboració del Club de Rugby Sant Cugat i la gestió de Ferran de la Roza. El 26 de gener ja es va fer el primer entrenament a Terrassa, concretament a Les Arenes, a les instal·lacions del Joan XXIII.

Un any després de la seva creació, juga per primer cop en lliga oficial a Tercera Catalana. Els inicis del campionat són molt durs i tot i que no es guanya cap partit, sí que es veu una evolució en el joc. En la temporada 2011-2012, l'equip guanya els seus primers partits i adopta la Zona Esportiva Municipal de Can Jofresa com a camp d'entrenament i de joc. A la mateixa temporada, també neix la secció sènior femenina, que pren força i poc a poc es consolida, competint oficialment en la lliga 2012-2013, any en què també es funda l'Escola del club.

Els anys següents, els resultats comencen a arribar: a la temporada 2013-2014 el sènior masculí aconsegueix arribar a les semifinals per l'ascens a Segona Catalana, acabant la temporada en un meritori tercer lloc. Resultat superat l'any següent quan el primer equip aconsegueix classificar-se a la Segona Catalana. En aquesta divisió acaba en la segona posició, perdent només un partit. La temporada 2014-2015 també va portar l'aparició del segon equip sènior masculí, els Carboners B, equip que va néixer amb la idea de formar als novinguts al món del rugbi i preparar-los per competir amb el primer equip.

Vine a la Vall de Ribes!

Senderisme. Esquí. Trekking. BTT

Alberg de Bruguera Cal Nuri

Per a grups fins a 30 persones

234 € grup/nit. Ús exclusiu

Descomptes especials

+ info: 937364722

info@einacooperativa.coop
www.albergdebruguera.cat

Espai Drets i la FAVT, dos anys de treball conjunt defensant els Drets Humans i Socials

Ramon Clariana
President de la FAVT

En la tardor de 2015, la Junta de la FAVT vàrem valorar com un objectiu cada vegada més necessari el fet de potenciar la defensa dels Drets Humans i Socials, cada vegada més amenaçats. Per això, vàrem contactar amb diverses entitats socials de la nostra ciutat per dialogar al voltant del tema. Coincidíem amb l'objectiu i vam crear conjuntament, el novembre de 2015, l'Espai per la Defensa dels Drets Humans i Socials de Terrassa.

La Campanya "Dignifiquem la Diversitat" té com a objectiu dignificar les persones amb diversitat funcional intel·lectual

Aquesta plataforma està composta per 14 entitats (encara que resta oberta a qualsevol entitat social que vulgui participar-hi). Està exempta de finalitats polítiques i té com a objectiu dur a terme accions per defensar els drets Humans i socials de totes les persones residents a Terrassa, prenent com a referència la Carta Europea de Salvaguarda dels Drets Humans a la ciutat, que l'Ajuntament va signar l'any 2000, però que amb prou feines es coneixia ni s'havia aplicat. Des de llavors, els membres de l'Espai Drets ens hem anat trobant de forma periòdica, i el primer objectiu fixat ha estat i segueix sent el de promoure la difusió i el coneixement del contingut de la citada Carta Europea. Durant els primers mesos de 2016, i després de constatar que l'objectiu era compartit per l'Ajuntament, en concret per la regidoria de Quali-

tat Democràtica, i després d'un intens treball de diàleg i consens, el desembre de 2016, l'Ajuntament de Terrassa i l'Espai Drets signarem un conveni en què l'administració municipal reconeix l'Espai com a «Comissió ciutadana per al seguiment i impuls de la Carta Europea». Un fet important i inèdit, a Catalunya i Espanya, que es doni aquest reconeixement municipal a una entitat ciutadana per a aquest objectiu.

Un altre fet destacable és la implicació de l'Espai i la FAVT en el primer procés participatiu per escollir una persona per ocupar la Sindicatura de Greuges de la ciutat, que es va celebrar a finals de 2016, quan la FAVT vàrem donar suport a la presentació d'un candidat a la Sindicatura la qual, encara que ho vam fer en nom de l'Espai, i que es justificava pel fet que la Sindicatura és una figura clau per a la defensa dels drets de la ciutadania de Terrassa estava vacant des de feia mesos. Desgraciadament, aquest primer procés es va haver d'anul·lar per deficiències en la recollida de vots telemàtics, la qual cosa va comportar tot un any més, el 2017, sense que hi hagués aquest càrrec a la ciutat.

Encara que l'oficina de la Sindicatura hagi seguit funcionant, ha estat perjudicial per a la defensa dels drets de la ciutadania de Terrassa la vacant de la figura de la Sindicatura. Durant tant temps pel que la FAVT, vam tornar a implicar-nos a la fi del passat any, en el segon procés participatiu d'elecció del nou Síndic de Terrassa, presentant aquesta vegada en nom propi, però a petició de l'Espai, a la Sra. Isabel Marquès com a candidata a la Sindicatura, que en el Procés de recollida de suports de la ciutadania va resultar ser la

persona que va obtenir major nombre de suports, i per això ha estat nomenada com la nova Síndica després de votació dels grups polítics en el darrer Ple municipal de gener, del que ens alegrem perquè amb això acaba un període de 45 mesos sense Síndica de Terrassa.

Aquests fets són importants, però ja estan culminats. En clau de present, l'Espai Drets va engegar la Campanya "Dignifiquem la Diversitat" al juny del 2017, que té com a objectiu dignificar les persones amb diversitat funcional intel·lectual i en la qual ja s'han fet diverses xerrades i debats, amb previsió de seguir fent actes aquest 2018.

Parlament Ciutadà sobre els drets

I en clau de futur, de cara als propers mesos, l'Espai Drets i la FAVT estem col·laborant amb el Consell d'Entitats d'Acció Ciutadana en la preparació conjunta de la segona edició del Parlament Ciutadà, que tindrà com a temes centrals la Carta Europea de salvaguarda dels drets humans a la ciutat, amb esment específic a drets bàsics, i a més, conceptes tan importants com la democràcia i la participació. El Parlament Ciutadà és un espai de participació directa en què poden intervenir, prèvia inscripció, ciutadans a títol individual o qualsevol entitat cívica de Terrassa, Sens dubte,

aquests temes escollits per al debat, la reflexió i pronunciament estan de plena actualitat, en un moment com l'actual en què la vulneració de Drets Humans i Socials és una constant. El primer acte previ de preparació d'aquest Parlament, se celebrarà el proper 8 de febrer a les 6 de la tarda a la Biblioteca del Districte 2, carrer Sant Cosme, nº 157, amb una conferència i col·loqui de títol "El Dret a la Ciutat. Quins drets tens?". Comptarà com a ponents amb la sra. Isabel Marquès, Síndica de Greuges de Terrassa i amb l'advocat, activista i membre d'Espai Drets Joan Tamayo, i serà de lliure accés a tota la ciutadania.

Les concentracions del 25 de gener contra les llistes d'espera a tot l'Estat revifren la lluita en defensa de la sanitat pública

Pep Valenzuela

Denunciant que les llistes d'espera a la sanitat maten, més d'un centenar de persones es concentrà el passat dijous 25 de gener, davant l'Hospital Universitari Mútua de Terrassa, al mateix temps que en altres 13 centres sanitaris de Catalunya i en molts altres, fins a 13 comunitats autònomes. Va ser una convocatòria en el conjunt de l'Estat, de la Coordinadora Anti-privatització de la Sanitat Pública (CAS), amb suport

de la Marea Blanca de Catalunya, i a Terrassa la Plataforma en Defensa de la Sanitat Pública (PDSP), amb suport de la Federació d'Associacions Veïnals, l'organització de Iai@flautes, el comitè d'empresa de Mútua de Terrassa i de l'Hospital de Terrassa. Després de la lectura del manifest unitari, prengueren la paraula treballadores de l'Hospital, membres de la PDSP, de Iai@flautes, de la FAVT i algunes ciutadanes afectades pel temps d'espera i que denunciaren el seu cas.

Mentre una treballadora de l'Hos-

pital de Terrassa denunciava la notícia apareguda en un diari local informant d'una suposada disminució de les llistes d'espera, que no seria més que «propaganda» de Mútua, algunes de les persones concentrades recordaven que també ara fa poc, aquesta mateixa empresa, que combina amb sucosos beneficis econòmics activitat privada i concert públic, havia rebut fa poques setmanes un premi de responsabilitat social corporativa. Una notícia, aquesta, que fou publicada just en els dies de major col·lapse al

servei d'urgències. Un col·lapse, d'altra banda, que, segons el comitè d'empresa, és permanent, durant tot l'any. En la seva intervenció, la Núria Martí, de la PDSP, recordà que fa temps que es treballa en l'organització en defensa de la sanitat pública i de les usuàries afectades per tots els problemes derivats de les retallades en salut pública, que no s'han revertit ni molt menys. Convidà a assistir-hi a les trobades de la Plataforma, tots els dimecres, a partir de les 18 hores, al local de l'associació veïnal del Cementiri Vell, al carrer Santiago Rusiñol 2.

El col·lapse al servei d'urgències, segons el comitè d'empresa de Mútua, és permanent, durant tot l'any.

DES DE 1927

100 Cerveses Entrepans Tapes

Cafè Bar

AMICS DE LES ARTS I JOVENTUTS MUSICALS

C/Teatre 2, 08221 TERRASSA

93 783 51 37

Revisar el Pla d'Ordenació, per a fer què?

Salvador Pérez
AVV Barri Segle XX

Fa un temps i en l'últim Ple Municipal Extraordinari per aprovar els pressupostos, es va reiterar la necessitat d'obrir el debat de revisió del Pla General d'Ordenació de l'any 2003.

Segur que alguns sectors com promotors, constructors i especuladors ja se'ls han obert els ulls, els desitjos i ja es freguen les mans. De nou la seva oportunitat de negoci per a garantir a alguns de nou, ser els grans afavorits. I atenen que el Psc sempre ha estat el gran afavoridor d'aquests sectors cal suposar que esperaran que l'actitud no canviï. El problema és que està en plena decadència, no sap on va i el pitjor, està en plena minoria, cosa que no afavoreix els seus interessos. Però bé, cal recordar que per a fer aquest paperot d'interessos també hi és el PDeCAT i sobretot Ciudadanos, sempre al servei dels interessos fàctics dominants.

I el problema de TeC que insisteix massa en apropar-se al Psc, tot pensant que és d'esquerreres, i que corre el risc de l'absurd. Han d'entendre que és un partit del 155, un híbrid sense ètica, ni ideologia, només cadira i supervivència. Per tant, demanar bilateralitats i acords en temes puntuals de forma tant insistent, és altament perillós, ja que pot semblar un acord encobert de govern i apuntalar un govern municipal en caiguda lliure.

En un altre article ja vaig comentar el que pensava quan es va plantejar la primera vegada el tema referit a revisar aquest Pla, i llavors començava la legislatura, i ja em va semblar un absurd, i ara encara més. Ni el moment ni l'àbast del tema i la seva complexitat, ni el nivell polític i tècnic de l'equip de govern, i que resta una legislatura molt curta, pot afrontar un tema com aquest que necessita com a mínim una legislatura sencera. Hi ha molts temes pendents, no

resolts, i que ja veurem si aquest govern és capaç de tancar-los d'una vegada, cosa que no tinc gens clar.

Si fem un repàs del pla vigent, ja veurem que hi ha molts aspectes no resolts. Estic convençut que l'índex de compliment és molt baix. Aquell va ser un Pla que es plantejava alguns aspectes de difícil compliment, uns creixements de població totalment absurds, només subjectes a l'afany d'un papanatisme de propaganda per posar-nos al món mundial com a ciutat de referència. Després l'intent d'afavorir el negoci de determinats promotors i constructors locals amb noves promocions d'habitatges totalment innecessaris, i no ha resolt l'equilibri i distribució equitativa dels barris de la ciutat en equipaments, habitatge social i serveis. El nostre barri era un dels quatre eixos estratègics davant de les possibilitats de transformació al disposar de molts espais abandonats, naus industrials i terrenys, per a desenvolupar el que el Pla d'Ordenació de 1983 no va fer. Resultat, tot per a fer, ni tant sols s'han urbanitzat els sis carrers pendents; és més, avui hi ha més terrenys i espais abandonats que encara visualitza més l'abandonament i fracàs de la gestió del Pla, ja que la política municipal ha estat nefasta, poc compromesa i ho ha deixat tot a la promoció privada, que ha abandonat qualsevol iniciativa i l'administració ha estat incapaç de forçar i dinamitzar la situació. Això vol dir que encara estem a les previsions de l'any 1983, ja que el Pla de 2003, com deia ha estat un veritable fracàs.

“Encara estem a les previsions de l'any 1983, ja que el Pla de 2003, com deia ha estat un veritable fracàs”.

Per abordar la revisió efectiva del Pla amb l'objectiu de definir bé per a què ha de servir, a qui ha d'afavorir, sota quines prioritats i model de ciutat es vol, amb quins suports i consensos. Fins ara els Plans estaven subjectes i subordinats als interessos econòmics, a un planejament afavoridor a uns creixements absurds i innecessaris, criteris merament urbanístics i al servei dels arquitectes. Si analitzem els mateixos plans veurem que tot és una subordinació de prioritats, i ple de contradiccions. Tot i que cal reconèixer que el vigent Pla va començar a introduir alguns criteris de sostenibilitat ambiental, però molt insuficients.

I aquesta és una de les grans decisions, si de veritat, és vol revisar, la jerarquia a l'hora d'establir els criteris. La sostenibilitat ambiental hauria de ser el primer criteri que subordina a la resta, i així evitar haver d'anant fent plans específics per a tot. Som el municipi amb més plans per metre quadrat, molts d'ells no complerts, ni aplicats de veritat, i un dels seus obstacles és el Pla d'Ordenació.

Per tant, el Pla s'hauria de dir: Pla de Sostenibilitat Ambiental i d'Ordenació del Territori. La jerarquia en aquest cas és important, ja que llavors els criteris per a determinar una ciutat de present i futur, així com la qualitat de vida dels seus ciutadans, té majors garanties de fer una ciutat equilibrada, on les necessitats i prioritats estan clares, i deixem de generar miratges que comporten costos elevats i malversació de recursos de forma permanent.

I amb criteris de sostenibilitat ambiental que subordinin als criteris urbanístics i econòmics, garantim també, l'estructuració real de les necessitats socials, ja que té en compte la situació de la seva ciutadania en criteris de renda i de precarietat, obligant que les persones i no el totxo sigui l'element prioritari. Si som capaços d'aclarir aquest primer element, llavors segur que haurem resolt les grans contradiccions i absurditats dels plans anteriors i establim criteris d'execució més realistes i atenen les necessitats de les persones, i sobretot garantint el seu present i futur. Si el que es vol és fer el de sempre, llavors no cal perdre ni un minut, ni generar expectatives per continuar incomplint els Plans, sigui el d'Ordenació i d'altres.

CCOO aposta per planificar i implementar les propostes que reverteixin la segregació escolar a Terrassa

El Consell Escolar Municipal aprova la creació d'una Comissió.

José Francisco Navajas

Delegat de la Federació d'Educació de CCOO del Vallès Occidental - Catalunya Central

El dimecres 17 de gener es va celebrar el Consell Escolar Municipal de Terrassa. En aquest Consell, es va aprovar la creació d'una Comissió per treballar el tema de la segregació escolar a la ciutat.

La segregació escolar, cronificada a Terrassa, ve de lluny. Ja al mes de juliol de 2016 es va fer públic un informe del Síndic de Greuges, "La segregació escolar a Catalunya (I): La gestió del procés d'admissió de l'alumnat", on va constatar que la segregació escolar s'havia agreujat en el nostre país i assenyalava la ciutat de Terrassa com una de les més segregades educativament.

Davant aquesta problemàtica, des de CCOO Vallès Occidental - Catalunya Central, al setembre de 2016 vàrem engegar un grup de treball per presentar propostes concretes a la ciutat de Terrassa per revertir la situació. Vàrem redactar un document amb 24 propostes per poder-les implementar des de l'àmbit municipal, al curt, mig i llarg termini. I vàrem fer la presentació pública de les propostes en roda de premsa el dia 3 de febrer de 2017.

Vàrem presentar el document com a proposta de Moció en el Ple Municipal de Terrassa que es va realitzar el 30 de març de 2016. D'aquí va sortir un acord de Junta de Portaveus que recull la nostra proposta de crear una Comissió per estudiar les mesures que proposàvem de cara a revertir la segregació escolar.

Una vegada ha estat efectiva la nostra proposta en la creació d'aquesta Comissió, creiem que ara s'ha d'establir un calendari i dotar d'un pla de treball específic per elevar propostes al Plenari del Consell Escolar per validar-les i implementar-les, amb el propòsit de començar a revertir la greu situació de segregació escolar que pateix la nostra ciutat.

MALARRASSA

El periòdic independent i gratuït de Terrassa

COL-LECTIU EDITOR

Pep Valenzuela
Miquel Gordillo
Jordi F. Fernández
Ana Belén Mesa

DISSENY I MAQUETACIÓ

Luis Miguel Galache
Pep Valenzuela
Miquel Gordillo

COL-LABORACIONS

Maria C., Joan Tamayo, Jordi Sellarès, Salvador Pérez, Miquel Mallafré, Emili Díaz, Iván Carrasco, Oriol Vicente, Jaume E. Vilaseca, Eloi Falguera

PUBLICITAT

publicitat@malarrassa.cat

EDICIÓ DIGITAL

www.malarrassa.cat

TIRADA

10.000 exemplars

DIPÒSIT LEGAL:

DL B 2072-2015

IMPRIMEIX:

dbcoop
scc

CONTROL DE DIFUSIÓ PGD

ADHERITS A:

COL-LABORA:

M
MALARRASSA

Vols arribar on no arriben altres?
Anuncia't a

MALARRASSA

Contacta amb nosaltres:

www.malarrassa.cat

publicitat@malarrassa.cat

La perseverança de Rajoy porta al TC al límit (o com impedir invertir a Puigdemont)

Miquel Mallafré

Rajoy, no sap de lleis ni de política, ni anglès, com tampoc qui és M. Rajoy, ni el què passava a València, ni qui és Rato, Bárcenas, Camps o Cotino, ni què és la Púnica o la Gürtel, no coneix el ministeri de l'Interior, ni el diner negre; per no reconèixer no sap ben bé el què és un plat.

Estic convençut que si deixessin a un ninot de drap com a president, sortiríem guanyant, almenys estaria calladet. No entenc per què no plega, el temps que tindria per poder dedicar-se a la seva prosa (amb la facilitat de vocabulari que té) o a ser un "runner" definitiu. Ell, a pinyó fix, fer soroll, desgavell i enfrontaments amb els catalans, el caos és la seva salsa, així la gent se'n oblida i no parla de la corrupció del seu PP, una corrupció que ha fet el cim i ningú entén com encara hi són allà dalt, ja que a qualsevol país menys catòlic que Espanya (però amb més decència i moral), una cosa com aquesta ja no existiria.

Aquest és l'únic país que conec que utilitza la seva Constitució (i els seu tribunal) a favor dels seus dirigents, tots els articles que emparen a la gent i els seus drets: habitatge, treball, salaris dignes, sanitat, educació..., els deixem per més endavant seguint la filosofia del logopeda. "Ahora no estamos en eso, eh?"

Han fabricat uns patins i no saben patinar. Què pot sortir malament? La trompada pot ser sonora. Segons el PP, la fi justifica els mitjans, de la mateixa manera es fan la legalitat a mida, es defensen només amb mètodes de dubtosa legalitat. Estem vivint un nou "despotisme", les coses pel seu nom.

El Tribunal Constitucional és un ministeri més del PP, per tant no s'ha de tenir el més mínim dubte de quines són les seves decisions. El PP ho ha podrít tot, la metastasi ha arribat arreu.

El pols del govern no és contra Puigdemont, és contra més de dos milions de catalans que han decidit democràticament que aquest sigui el seu president. El problema rau en constatar que s'ha posat de manifest el que és realment Espanya en aquests moments. Un Estat amb greus carències democràtiques per no anar més enllà en els adjectius. Governen de forma il·legal gràcies a l'extorsió, el xantatge a empresaris, a cobrar comissions, a la mentida i a la venjança. Us recorda alguna cosa? Ara, a les primeres eleccions després d'usurpar el poder amb el 155, impedeixen exercir la voluntat dels votants. No són ells els que haurien d'estar a la presó?

El "Consejo de Estado" ha dit que no hi ha motius per no fer la investidura de Puigdemont. El logopeda i la Soraya SS, s'ho passen per l'engonal. Dos jutges de Barcelona van desestimar l'entrada i registre d'Omnium i l'ANC, per no veure cap motiu després de veure els informes policials. Què collons fan a la presó els que encara hi són? Però el PP "a lo suyo". Puigdemont es presenta a unes eleccions, amb un programa que tothom coneixia i com que les guanya, ara no val. De què serveix votar a Catalunya, si no s'accepta el resultat? Parlar de democràcia tal com ho fa la Soraya SS, li ve molt ample, al marge d'insultar-nos. Li deixem de dir democràcia? Si dediquessin tant de temps a no robar com fote als catalans, seriem un país del primer món i la Universitat pública seria gratuïta.

Terrassa i el dret a la dignitat

Joan Tamayo

Advocat, activista dels DDHH i membre d'Espai Drets

Terrassa no és una ciutat aïllada del món, i això és evident. Encara que des del govern municipal, històricament, es vulgui disfressar la realitat, a partir de lemes més o menys ocurrents que no van més enllà de la propaganda política o la necessitat de crear cortines de fum.

El capitalisme neoliberal més dur de tots els temps, segueix regnant per damunt de tot.

Un capitalisme basat en una forma de vida comuna que sota el principi "créixer o morir", especula amb tot, amb els drets de les persones, amb les pròpies persones, simplement per crear riquesa per uns pocs. Segons les últimes dades, les 8 persones més riques del món posseeixen la mateixa riquesa que els 3.600 milions de persones més pobres.

És evident que escoltant aquestes dades esfereïdores i les que ens confirmen la destrucció progressiva del nostre planeta que ens dona la vida, i també, de la nostra "Psique" (ànima humana), només ens queda una alternativa: un canvi estructural complet.

Està clar que l'anomenada "Democràcia representativa" "burguesa" s'ha demostrat que és un instrument ineficax i poc democràtic. Un fracàs que es troba en un carrer sense sortida (institucions descompostes, desfasades, obsoletes, sense divisió de poders, corrupció a dojo...).

L'actual sistema electoral, que continua mantenint la democràcia representativa amb lleis electorals injustes, discriminatòries i perversament manipuladores, és com una gàbia de ferro, on tots els polítics estan tancats a dins, on son pacíficats, manipulats i forçats a compromisos, cada cop més grans, en contra dels seus propis programes electorals i evidentment de les necessitats reals de la gran majoria de la gent. Per exemple, quan un partit d'esquerreres es limita a defensar un "Estat del Benestar", és com si s'hagués quedat aturat 100 anys endarrere, com si no s'adonés que aquest escenari ja està més que superat i liquidat. És l'època del poder dels financers i especuladors, de la post-veritat (mentida).

El poder polític i el poder econòmic són massa llaminers (les cadires i els "sillons" són molt còmodes i confortables) i en una societat on els valors humanistes i ètics han desaparegut, fa que, moltes persones s'abandonin a l'egoisme individualista més primari.

No en fem res amb polítiques purament ressistencialistes i a la defensiva.

Per altra banda, és urgent transformar el concepte d'"identitat" nacionalista clàssic, pel concepte d'identitat comunitària (comunitat), una mena d'afinitat compartida que suma, i no resta, ni divideix. Un concepte no jeràrquic d'autogestió i obert a tothom. Que no pot estar gens renyit, evidentment, amb el respecte i la no discriminació per les cultures i les llengües diverses i el dret a l'autodeterminació, però sempre des de baix cap a dalt, i mai al revés, com ens està passant actualment.

Davant de tot això, només ens queda un camí.

Un canvi social o transformació profunda, un conjunt d'alteracions o modificacions duradores, dins l'estructura social, el seu funcionament o en la cultura sociològica de l'organització de la societat.

I com podem fer aquesta "revolució" tan particular a la nostra ciutat? Perquè és evident que el marc ideal, idoni i més fàcil per a construir alternatives és la ciutat o comunitat de convivència on les persones interactuen de forma directa i més propera, de lo local a lo global.

Primer de tot, hem de desviar la vista cap a la gent (cap a baix) a les persones, als veïns i veïnes que conviuen en aquesta ciutat tan plena d'història i de grans persones (municipalisme de base) i com si no s'haguessin apagat mai els telers que històricament teixien milers de peces de roba, dins d'aquesta vila, seguir teixint sense parar, però aquest cop, teixint i transmetent, valors humans.

Tothom a la ciutat ha de saber que es tenen uns Drets que s'han de respectar, i actuar perquè no es vulnerin. Que s'ha de lluitar, sempre per la dignitat humana, i que s'ha de fer de forma col·lectiva.

La política ha de tornar a la comunitat, als barris, a la gent, mitjançant la força de l'autogestió, de la conscienciació, de l'empoderament i de la participació directa i contundent en totes les decisions que comporten la gestió dels recursos necessaris per anar construint una ciutat respectuosa amb els DDHH, de tots i de totes (dret a la ciutat).

Hem de donar protagonisme real a la gent gran (els grans oblidats, els savis de la tribu, plens de riquesa espiritual), als nens i les nenes (el col·lectiu més vulnerable i més necessari per garantir un futur digne), a les dones (invisibilitzades per una cultura masculista) als col·lectius amb capacitats diverses, a les persones amb malalties mentals, als marginats per la vulneració dels Drets Socials, als nouvinguts...

Cal teixir una marea, una xarxa per a la dignitat. La unitat de la gent en el compromís i la lluita, té molta més força que una urna cada 4 anys. Una organització social de baix a dalt. Necessitem un nou Comunalisme, una forma de vida en comunitat en què predomina la relació directa entre els seus integrants.

La convivència i el diàleg horitzontal i directe, sense mediacions interessades i amb respecte, es el veritable motor d'un canvi social.

Necessitem una nova "paideia" grega (un procés de formació, educació dels ciutadans i ciutadanes, des dels mes petits als mes grans, en Valors Humans i en Drets, per anar aconseguint persones lliures, autocrítiques, crítiques, solidàries, compromeses, responsables (Ètica de la Dignitat). La Carta Europea de Salvaguarda dels DDHH a la ciutat, que en aquests moments s'està difonent i que estava als calaixos dels despatxos polítics de la ciutat, abandonada i oblidada, pot ser un primer punt de referència.

I deixant ja la teorització, de la qual m'acusareu, segur!, dir-vos que cada cop hi ha més gent i col·lectius, des de diferents àmbits de la base, que hi estan treballant, en el seu dia a dia, en el seu espai particular. Només una puntualització, i si treballéssim junts i juntes? Transversalment? De forma solidària? I empàtica? Sense tants personalismes, segur que tothom se'n assabentaria molt més, es faria més soroll i seriem molt més efectius.

Aquí us deixo el repte. No hi un altre camí.

La Justiciabilitat com a garantia dels drets socials

1 i 2 de març 2018. Terrassa

Lloc: Museu de la Ciència i la Tècnica de Catalunya

Organitzat per la Comissió de Drets Humans del Consell de l'Advocacia Catalana

www.cicac.cat

Els dies 1 i 2 de març se celebra a Terrassa el III Congrés de Drets Humans

La Comissió de Drets Humans del Consell de l'Advocacia Catalana organitza els propers 1 i 2 de març el III Congrés de Drets Humans. L'objectiu és el de contribuir a cercar les vies legals per fer efectius els drets econòmics, socials, culturals i ambientals que la normativa nacional i internacional reconeix. Es tracta d'un congrés destinat a l'advocacia i també obert a tota la societat civil per tal de proporcionar-los mecanismes de defensa en relació als drets socials.

Durant el congrés hi haurà diferents taules rodones amb experts i tallers pràctics que abordaran la justiciabilitat de diferents drets: el dret a un medi ambient saludable, el dret a l'educació, el dret a l'habitatge o el dret al treball i a les prestacions de la Seguretat Social, entre altres.

L'amfitrió d'aquest Congrés és el Col·legi d'Advocats de Terrassa, comptant amb el treball de la seva Comissió de Drets Humans. La seva prevista és el Museu Nacional de la Ciència i de la Tècnica (mNACTEC).

> El moviment feminista, amb suport sindical: vaga laboral, de consum i de cures

El 8 de Març 2018, Vaga Feminista

La Comissió 8M, que coordina les organitzacions feministes de tot l'Estat, saluda les aturades laborals parcials que ja convoquen UGT i CCOO i la de 24 hores que convoca CGT. Segons la portaveu de la comissió, Sara Navacerrada, l'organització va mantenir aquests mesos reunions amb tots els sindicats, "majoritaris i minoritaris", en les quals s'hauria expressat la dificultat de convocar una vaga general, tal i com volia el moviment feminista.

Però s'ha aconseguit el compromís de convocar aturades parcials de 2 hores, per part dels dos majoritaris, mentre que CGT crida a una vaga de 24 hores «laboral, de consum i de cures».

Això és el que hi ha compromès fins al moment. Però ja fa dies que corre el compte enrere cap a la vaga feminista del 8M amb el llançament de la web (<https://vagafeminista.cat/>) i els perfils de les xarxes socials.

La #VagaFeminista és una crida a l'aturada del consum, el treball do-

mèstic i les cures, el treball remunerat i els estudis per denunciar la desigualtat i la violència cap a les dones en tots aquests àmbits. I volem aturar-ho tot!!!

Vaga Feminista crida a la participació i donar suport, «perquè entre totes tenim més força i arribem més lluny». Ara, la prioritat és que totes les dones sàpiguen de la vaga per poder participar.

Per tant, per centralitzar informació s'ha creat la web www.vagafeminista.cat on es pot trobar tota la informació d'actes, reunions i mobilitzacions, tant prèvies com del mateix 8M.

S'ha creat, així mateix, el correu info@vagafeminista.cat perquè es facin totes les consultes, a més de disposar dels canals de comunicació digitals.

- Segueix a les xarxes @vagafeminista8m
- Piula les vegades que et sigui possible amb els hashtags #VagaFeminista #EnsAturem i el 8M que siguem Trending Topic amb #VagaFeminista

- Ajuda a difondre els perfils i la pàgina web.
- I sobretot, fes extensiu aquest comunicat als vostres contactes per viralitzar l'inici del compte enrere. L'inici de la Vaga Feminista!

La coordinació Vaga Feminista s'afegeix a una acció col·lectiva internacional en la que participen milers de col·lectius, grups i persones de molts llocs del món.

Per què la vaga?

- Perquè les dones tenim més risc de patir condicions de pobresa que els homes.
- Perquè les dones tenim més risc "de no arribar a final de mes" que els homes.
- Perquè les dones seguim invertint el doble de temps que els homes en la cura de la casa i la família.
- Perquè les dones seguim cobrant salaris menors que els homes tot i fer les mateixes feines i tenir les mateixes qualificacions.
- Perquè les dones seguim tenint taxes d'atur superiors a les dels homes.
- Perquè les alcaldesses no arribem ni tan sols al 20% del total d'alcaladies.
- Perquè les regidores representen només el 35% del total de les regidories.
- Perquè les diputades al Parlament som només el 38%.
- Perquè les dones continuem infra representades en les activitats d'investigació científica i tècnica.
- Perquè els nostres drets sexuals i reproductius o no estan reconeguts o no estan garantits o estan limitats i no són efectius per a totes les dones.
- Perquè ens segueixen faltant moltes que han sigut assassinades per la violència masclista.
- Perquè les treballadores migrants seguim patint diverses opressions a Catalunya i no es reconeixen els nostres drets més fonamentals.

Què és la vaga feminista?

Venim de lluny, tenim una llarga història feminista, i un recorregut de molts març 8 prenent el carrer, la plaça, la paraula amb el propòsit de subvertir l'ordre del món i el discurs heteropatriarcal, racista i neoliberal.

Al crit de "ni una menys, vives ens volem" que van llançar les feministes argentines es va dur a terme la primera vaga global de dones de treball productiu i reproductiu el 8 de març de 2017. Milions de dones de 70 països, des de l'Argentina a Polònia, des de Turquia als Estats Units, des de Brasil a Itàlia passant per les nostres terres, ens contagiem i ocupem els carrers per fer visibles els nostres treballs, les nostres demandes i els nostres cossos.

Perquè en els últims anys des del moviment feminista intergeneracional, creixent en nombre i en energia, impulsem i desenvolupem propostes i idees per pensar en altres vides i un altre món. Som milers, milions, les dones disposades a aconseguir-ho, i anem a per totes.

El 2018 volem arribar més lluny i visibilitzar amb una vaga més àmplia de la de 2017 la nostra força, la nostra ràbia i dolor i alhora la nostra alegria compartida de saber-nos forts. Volem que ningú pugui mirar a un altre costat davant de les nostres propostes i la nostra centralitat en el món.

Per això la Comissió 8 mar del moviment feminista ens convoquem a una vaga feminista. És una vaga que va més enllà del que s'identifica com atur laboral perquè la participació de les dones és nuclear en totes les esferes de la vida, i la vaga ha d'assolir també altres treballs i espais: el de les cures, el consum, la vida estudiantil i associativa.

Una vaga de dones en la qual podem reflexionar col·lectivament què poden fer tots i cadascun dels homes per canviar una situació sobre la qual s'haurien d'haver manifestat ja contraris a ella.

Practiquem un feminisme interseccional perquè sabem que estem travessades per desigualtats i precariats que

ens situen en llocs molt diversos davant del patriarcat, el treball assalariat, les cures, el consum, l'exercici dels nostres drets, la formació i la participació ciutadana, per les diferències que travessem alguna de nosaltres segons la procedència, la classe, l'edat, l'orientació sexual, la identitat de gènere i habilitats. Però la vaga és de totes, hi ha un buit per a totes i cadascuna de nosaltres en la nostra vaga feminista del 8M.

Ens convoquem totes, com van fer les nostres antecessores, per trencar els privilegis d'una societat patriarcal i capitalista, racista i heteronormativa. Ens convoquem totes a aquesta vaga que té els seus antecedents en la tragèdia que va suposar per a les nostres germanes que van ser assassinades, cremades, acusades de "bruixes", per perpetuar el control del model social i econòmic masculí, que se sentia amenaçat.

El nostre és un crit global, transfronterer i transcultural. Som un moviment internacional divers que planta cara

a l'ordre patriarcal, racista, capitalista i depredador amb el medi ambient, i que proposa altres vides i un altre món radicalment diferent. Formem part de les lluites contra les violències masclistes, pel dret a decidir sobre el nostre cos i la nostra vida, per la justícia social, l'habitatge, la salut, l'educació, la sobirania alimentària, i la laïcitat, contra l'extractivisme i els tractats de lliure comerç, l'explotació i moltes altres lluites col·lectives. Unides per una altra forma d'entendre i organitzar la vida, l'economia i les relacions. Perquè som antimilitaristes i estem contra les guerres, i les fronteres, contra els Estats autoritaris i repressors que imposen lleis mordassa i criminalitzen la protesta i la resistència feminista. Unides a les dones que defensen els drets humans i la terra, arriscant les seves vides.

Formem part d'un procés de trans-

formació radical de la societat, de la cultura, de l'economia, de les relacions. Volem ocupar l'espai públic, reapropriar-nos de la decisió sobre el nostre cos i la nostra vida, reafirmar la força política de les dones, lesbianes i trans i preservar el planeta en què vivim.

I per això el 8M pararem nostre consum, el treball domèstic i les cures, el treball remunerat i els nostres estudis, per demostrar que sense nosaltres no es produeix, i sense nosaltres no es reprodueix.

Això ni comença ni s'acaba el 8 de març. El procés comença molt abans del dia de la vaga, fent reunions, construint propostes, teixint xarxes, posant en marxa processos de contagi... i culminarà el dia 8 amb una vaga en què visibilitzarem les nostres denúncies i exigències en tots els espais, prenent les carrers en pobles i ciutats.

Fem créixer el moviment cooperatiu i donem veu a les cooperatives de treball

Federació de Cooperatives de Treball de Catalunya

Premià 15, 1r pis
08014 Barcelona
933 18 81 62

www.cooperativest treball.coop

Presenta a les xarxes, segueix-nos a

Facebook i Twitter

Cooperatives de Treball de Catalunya

gestcoop SCCL

Centre de formació i gestió a Cooperatives i Societats Anònimes Laborals del Vallès Occidental

- Constitució de societats
- Comptabilitat
- Assessorament laboral
- Capitalització de l'atur
- Assegurances
- Estudis de viabilitat
- Gestió social
- S.L. i autònoms

C/ Torrent, 146, baixos
08225 Terrassa

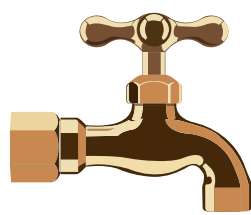
Telèfon
93 780 28 88
93 780 29 44

Telf. directe laboral
93 175 99 13

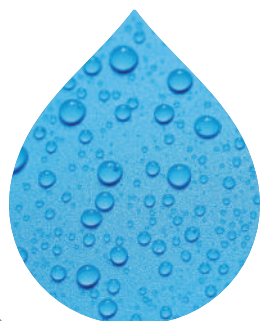
Comptabilitat
93 175 99 17

societats@gestcoop.cat
www.gestcoop.com

Ajuntament de Terrassa

La gestió pública de l'aigua

L'abastament d'aigua sempre ha estat un servei públic, però gestionat per una empresa privada.

L'any 1941, el Ple municipal de l'Ajuntament de Terrassa va fer una concessió a l'empresa Mina Pública d'Aigües de Terrassa perquè aquesta s'encarregués de la gestió. 75 anys després, **el desembre del 2016, aquesta concessió va finalitzar** i, de nou, era el Ple de l'Ajuntament qui havia de decidir quin model de gestió de l'aigua és el millor per a Terrassa. Podia tornar a adjudicar-la mitjançant un concurs públic o podia assumir-ne directament la gestió.

L'abril del 2016, abans de la finalització de la concessió, l'Ajuntament va crear una comissió de treball amb representants dels grups municipals i personal tècnic, per estudiar les alternatives de formes de gestió del servei.

Posteriorment, el juliol del 2016, **20 de 27 regidors i regidores van expressar el seu compromís amb la gestió pública i directa de l'aigua** i seguint l'exemple d'altres grans ciutats europees.

Des de la fi del contracte, i per assegurar la prestació del servei mentre s'acabava de definir el nou model, el Ple de l'Ajuntament va aprovar que Mina Pública d'Aigües de Terrassa continués prestant el servei a la ciutat mitjançant pròrroques.

El juliol de 2017 la comissió de treball va acabar els estudis de les alternatives de formes de gestió del servei, que es recullen en una memòria que demostra que **la gestió pública directa és més eficient i més sostenible econòmicament** que la gestió indirecta mitjançant una empresa privada, a més d'oferir altres avantatges, com la transparència o la participació.

El dia 7 de setembre del 2017, el Ple va prendre en consideració aquestes conclusions i va aprovar inicialment el canvi de la forma de gestió del servei, que es prestarà mitjançant l'entitat pública empresarial **Aigua de Terrassa, EPEL**, que es crearà un cop aprovat definitivament l'expedient.

L'Ajuntament ja treballa en la preparació del **traspàs del servei**, de les instal·lacions i de les persones que actualment hi treballen, que passaran a formar part de la nova entitat pública.

L'any 2018 començarà la nova etapa en la gestió de l'aigua a la ciutat, amb l'objectiu de garantir un **servei eficaç i transparent que vetlli pels interessos de tots els terrassencs i terrassenques**. Un model públic compromès amb la ciutadania, que s'ajusti a les necessitats de les famílies i que sigui sensible amb les persones més vulnerables.

www.terrassa.cat/aigua

Terrassa
per l'aigua pública

Els 8 compromisos de l'Ajuntament

L'Ajuntament té 8 grans compromisos, assumits pel Govern municipal i per la majoria democràtica de grups municipals a favor de l'aigua pública:

- 1 Millorar la qualitat i el gust de l'aigua, les instal·lacions i la xarxa de subministrament, per reduir la pèrdua d'aigua i contribuir a l'estalvi.
- 2 Incrementar el control sobre els costos del servei de l'aigua i mantenir uns preus estables.
- 3 Ampliar les polítiques socials contra la pobresa energètica.
- 4 Impulsar polítiques ambientals contra els consums excessius, per afavorir l'estalvi d'aigua, reduir l'impacte del canvi climàtic i ajustar racionalment les nostres necessitats.
- 5 Donar un servei eficaç i eficient de qualitat.
- 6 Defensar els drets i interessos dels consumidors i consumidoras davant de qualsevol queixa, reclamació o problema relacionat amb el servei.
- 7 Oferir informació absolutament transparent sobre el servei d'aigua pública i especialment sobre costos i ingressos.
- 8 Crear mecanismes de participació ciutadana en la planificació de les inversions i la gestió i en el seu seguiment.

Uns altres pressupostos “continuistes” que s’aproven

El PSC aconsegueix, malgrat la seva solitud al govern, que s’aprovin inicialment els pressupostos per a l’any 2018, amb moltes reserves per part de tota l’oposició, i amb diversos debats centrats en la manca de projecte de ciutat.

Miquel Gordillo

El passat dijous 18 de gener el plenari de l'Ajuntament de Terrassa va aprovar els pressupostos municipals per al 2018, és a dir, com es gastaran els diners des de la institució local. L'aprovació inicial va ser possible pels vots favorables del govern del PSC (9), i gràcies a les abstencions, que és com votar a favor, d'ERC-MES, TeC i PDeCAT (13). Van votar en contra CUP, PP i C's. Ara cal l'aprovació definitiva després de la corresponent exposició pública, amb la qual cosa es preveu que els pressupostos comencin a executar-se a mitjans de febrer.

Alguns grups ja havien avançat que «no es podien paritzar importants projectes de ciutat»; per tant, l'equip de govern tornà a rebre un baló d'oxigen amb l'aprovació pressupostària, malgrat trobar-se en situació de minoria. Ho reconeixia així Xavi Matilla de TeC com a cap de l'oposició: «sabem que no tenir pressupostos en aquest moment paritzaria la ciutat», malgrat que afegia que «veiem que cada any és més complicat donar suport als pressupostos».

L'alcalde Alfredo Vega assegurà que aquests pressupostos avancen en les grans prioritats del Govern Municipal, responen al compromís amb les persones que aquest Govern va prendre ja amb el Pla de Mandat 2015-2019. Com que se sabia de la suficiència d'abstencions per poder tirar-los endavant, Vega agrai «el compromís i la corresponsabilitat que han mostrat tots els grups municipals». Tot i així, Vega encara avisà que quasi que es va tard, pel risc d'haver de pagar interessos de demora i retards de l'execució de projectes.

Això sí, les normes d'estabilitat pressupostària o de la regla de la despesa, obliguen a que es retengui crèdit, en total 7,1 milions d'euros del total del pressupost aprovat. El mateix alcalde va tornar a referir-se a la injustícia que suposa aquest control estatal: «malgrat que les xifres ens demostren que som una administració totalment solvent, amb un deute molt més baix que el d'altres administracions superiors, ens veiem obligats a fer aquestes retenci-

ons».

Un dels grups que es va abstenir va ser el d'ERC-MES. Encara que Isaac Albert manifestà que «els pressupostos no ens agraden, els trobem continuistes, és fer el mateix i de la mateixa manera». Malgrat les reticències, el regidor republicà afirmà: «creiem que la ciutat necessita uns pressupostos, i el govern de la ciutat ha de poder governar». Albert recordà que van ajudar a aprovar els pressupostos de 2016, 2017 i ara també 2018, «i ho fem desacomplexats», ja que fem oposició, que vol dir fiscalitzar l'acció de govern, i hem de deixar que aquest governi».

ERC-MES va presentar una única esmena en l'àmbit educatiu, pactada prèviament amb PSC i TeC i que va ser aprovada. Tot insistint en què «des del municipi es poden fer coses», malgrat que les competències principals no li són pròpies al consistori. En concret, es tracta de doblar la quantitat destinada als Plans Educatius d'Entorn, que s'havia previst en 7.000 euros, i ara passarà a ser de 14.000, «per reforçar el treball al territori a través d'accions socioeducatives».

«El pressupost neix coix», degut a la paràlisi de les ordenances fiscals, les quals no van ser aprovades el passat novembre. Així ho afirmà el nou regidor de la CUP Marc Medina, qui s'es-trenava en el lloc de Maria Sirvent, ara diputada al Parlament. Per als cupaires, els ingressos són un element clau, i ho sentencià Medina amb la màxima de que «ha de pagar més qui més té». Una altra de les crítiques globals de la CUP se centra en la participació. Segons la formació la ciutadania ha de poder decidir com s'aproven els pressupostos.

En tot cas, la CUP en fa diverses observacions que justificava el fet que votés en contra. La formació assenyala «en total 25 milions d'euros es destinen a empreses privades, que pensen en el benefici econòmic, i que a més causen empobriment dels treballadors». Medina va posar els exemples de la neteja dels edificis públics, l'atenció domiciliària i els serveis de menjadors escolars com serveis externalitzats pels quals aposta per municipalitzar. D'aquest aspecte també se'n queixà Medina: «si tenim en compte aquests

LES XIFRES DEL PRESSUPOST MUNICIPAL 2018

La proposta de pressupostos municipals per aquest any presenta un pressupost general consolidat (el que incorpora les vuit societats municipals dependents) de 217,4 milions d'euros, un increment del 4,81 % en relació al 2017. El pressupost total de l'Ajuntament serà de 195,4 milions d'euros (un 4,97% més, en relació al 2017). Pel que fa al pressupost corrent, es preveu de 183 milions d'euros, el que suposa un augment del 4'84% respecte l'exercici anterior.

La despesa corrent, distribuïda en àmbits de gestió, es presenta de la següent manera:

• Millora de l'espai públic	67.947.057 €
• Serveis a les Persones	26.508.019 €
• Promoció Econòmica	5.843.641 €
• Innovació, projecció de la ciutat i acció educativa, cultural i esportiva	41.090.420 €
• Innovació en l'organització	25.052.910 €

Pel que fa a inversions, per aquest 2018 es compta amb 13'3 milions d'euros, per continuar impulsant projectes estratègics per a la ciutat. Algunes de les partides d'inversions:

• Pla de Millora dels Polgons industrials	500.000 €
• Talussos de la riera del Palau	639.600 €
• Millora de l'espai públic	500.000 €
• Parc de la República a Sant Pere Nord	201.600 €

Altres inversions destacades:

• Desenvolupament del Pla Director Smart Cities Terrassa	100.000 €
• Esponjament de Ca n'Anglada, que continuarà amb la tercera fase	1.175.000 €
• Projectes del Pla d'Acció Municipal 2018	661.000 €
• Camp Futbol Rugby Les Fonts	700.000 €
• Coberta pista exterior C.Jofresa, paviment parking	400.000 €

Dades extretes de http://governobert.terrassa.cat/transparencia/pressupost_2018

7 milions que no es podran gastar pels supòsits de la regla de la despesa, el pressupost només puja un 0,7% respecte de l'anterior», i lamentà que «alguns dels increments poden quedar en paper mullat». I més enllà encara amb la crítica: «paguem 1 milió en interessos del deute a la banca, cosa que considerem inadmissible».

C's va ser un dels que també votà en contra dels pressupostos. De passada el seu portaveu Javi González aprofità per carregar contra govern i oposició a tort i a dret. Va retreure que ja estigués «tot parlat i debatut», i li etzibà a Sàmper de PDeCAT que actués com un «pagafantas», entre d'altres. Amb un discurs que sembla més aviat voler enfrontar els barris, des de C's afirmen que es beneficien algunes inversions només «quan se surt al carrer». Feia referència al Parc de la República de Sant Pere Nord,

o als equipaments pendents del Pla de Barris de La Maurina que queden contemplats com a inversions, mentre que no s'inverteix prou en llocs com el Districte 3. «És menys Can Palet que Sant Pere Nord o La Maurina?», preguntava González.

Desigualtats evidents entre barris i centre

Un dels temes recurrents per diversos grups municipals i que s'ha d'abordar és la desigualtat territorial a la ciutat, o sigui entre perifèria i centre. «El manteniment de l'espai públic no és igual a tots els barris, ni la recollida de residus és la mateixa», posava com a exemples Matilla (TeC). També la CUP, en l'àmbit de la participació ciutadana, expressà que no sembla que aquesta sigui «una prioritat» per a l'equip de govern, i que calia reflectir en els pressupostos una major descen-

tralizació dels barris i districtes. A la seva manera, l'argumentari també el defensà Javi González de C's, tot dient que cal «més cohesió als barris, i incrementar la dotació als més desfavorits».

El debat pressupostari es converteix en un calaix on tothom en fa les seves propostes. I també per retreure als altres grups les seves estratègies polítiques. C's va denunciar obertament que no s'hagin dut a terme els compromisos contemplats en el pressupost anterior. «Ni tan sols amb l'aigua han complert amb els compromisos d'inversió», sentenciava González respecte la municipalització del servei d'abastament que està en marxa. Matilla, en contrapartida als cops rebuts per part de C's, els recriminava que posin al davant la seva tàctica de partit per sobre dels interessos de la ciutat.

Neix una associació d'ajuntaments per promoure la gestió pública de l'aigua

■ Constitució de l'Associació de Municipis i Entitats per a l'Aigua Pública (AMAP).

AJUNTAMENT DE BARCELONA

El passat dimecres 31 de gener es va constituir l'Assemblea Constituent de l'Associació de Municipis i Entitats per a l'Aigua Pública (AMAP). Es tracta d'una associació sense ànim de lucre que neix per difondre i promoure la gestió íntegrament pública de l'aigua, amb l'objectiu principal de donar suport als ajuntaments que vulguin encaminar-se cap una gestió pública de l'aigua i incidir en polítiques públiques relatives a la gestió pública de l'aigua.

L'Ajuntament de Terrassa estarà representat en aquesta associació pel tinent d'alcalde de Territori i Sostenibilitat i regidor de l'Aigua, Marc Armengol, qui serà el tresorer de l'AMAP, i pel portaveu de Terrassa en Comú (TeC), Xavier Matilla, com a suplent. La resta de càrrecs de la Comissió Executiva han recaigut en l'Ajuntament de Barcelona, impulsor de l'associació, que n'ocuparà la Presidència; l'Ajuntament del Prat de Llobregat la Vicepresidència; i l'Ajuntament de Badalona, la Secretaria. Els ajuntaments de Cerdanyola del Vallès,

Sabadell, Santa Coloma de Gramenet i l'entitat Associació Catalana d'Enginyeria sense Fronteres ocuparan la resta de vocalies. Els set municipis que constitueixen l'AMAP representen el 33% dels habitants de Catalunya.

En el mateix acte, s'ha aprovat l'admissió de nous integrants, com les empreses públiques, Aigües del Prat i Barcelona Cicle de l'Aigua i l'entitat Associació Catalana d'Enginyeria sense Fronteres. També s'han aprovat el pressupost i el pla d'actuació, fet que permet iniciar l'activitat de l'AMAP.

El Pla d'Actuació per l'any 2018 presentat estableix la consolidació de l'Associació, l'establiment d'una estratègia comunicativa per la promoció de la gestió pública de l'aigua, recolzar aquells municipis que vulguin apostar per la gestió pública de l'aigua, i l'inici de contactes amb municipis, entitats, universitats, societat civil, sindicats i altres, amb l'objectiu principal de crear un marc de treball, recolzar iniciatives de debat tècnic sobre la gestió de l'aigua i impulsar la incorporació de nous membres a l'Associació.

➤ Restriccions als clubs cannàbics, neteja urbana i nomenament de la Síndica de Greuges, entre d'altres assumptes aprovats en el darrer ple municipal de febrer

Trifulca per la criminalització del moviment al carrer en defensa del país

Miquel Gordillo

Durant el darrer ple municipal, en la línia dels temps que es viuen, de nou pica-baralla i ànims encesos a compte de l'actuació repressiva per part de l'Estat i les conseqüències que això comporta entre la ciutadania. Ho va voler aprofitar C's amb una proposta que aparentment pretén lluitar "contra les accions incíviques vers el mobiliari urbà que s'han constatat els darrers mesos". Com que, diuen, "s'han embrutat carrers i senyals viaris amb pintades i graffitis", els partits conservadors -el PP s'hi afegí també- demanen "que s'incrementi la vigilància, més càmeres de seguretat, reforçar els equips de neteja que han d'actuar davant d'aquests actes incívics, i estudiar un possible increment de les sancions". Ho justificava així Javi González: cal "més vehemència per millorar la netedat i per arreglar la fractura social".

El cert és que C's va aconseguir que la proposta s'aprovés, ja que rebé el suport també de l'equip de govern del PSC: "que un partit amb la seva història de represaliats i exiliats votin a favor d'això, és una vergonya", els etzibà Caballero (ERC). El regidor republicà recriminà al portaveu de C's: "vostè és campió en fer propostes deshonestes, que diuen una cosa però vol dir una altra. Encara més dur: "no hi haurà fractura social perquè la majoria de la gent del país no ho vol, per molt que vostès s'esforcin. Si volen solucionar la problemàtica: alliberin els presos i demanin perdó".

Marc Medina de la CUP con-

sidera que "el carrer és un espai de moviment constant, i han mostrat els darrers mesos la protesta contra la repressió exercida per l'estat". La proposta que fan vol criminalitzar", afegia, i recordà que "tot just Cuixart i Sánchez porten 100 dies empresonats".

El PdeCAT també recordà que "el poble està patint l'anul·lació dels seus drets fonamentals, com és la llibertat d'expressió". Segons Sàmpere, "volen vendre que estem en un moment normal, i estem en un moment excepcional, que explica per què la gent s'expressa". També amb crítiques furibundes al PSC: "qualsevol partit dit progressista s'ho ha de fer mirar si volta a favor d'aquesta proposta, més enllà de mirar pel civisme". Per la seva part, Emiliano Martínez TeC, apuntà que la proposta "no és clara ni resol els problemes que vostès plantegen".

Punts negres amb manca de neteja

En un nou intent d'abordar el sempre problema de la neteja dels carrers, s'aprovà la realització d'un inventari de punts crítics o "negres", tal com descriu Xavi Martínez de TeC, a través d'un pla d'acció específic per revertir la "percepció negativa de la ciutadania envers l'estat de la neteja".

L'inventari comportarà l'elaboració d'una fitxa individual per cada un dels punts crítics, els motius que causen la problemàtica, i informar l'AV corresponent de l'estat de cada punt. Medina de la CUP assegurà que aquest estudi reflectirà els "greuges existents entre els barris perifè-

■ Concentració en favor dels presos polítics al Raval de Montserrat.

MG

rics i el centre" pel que fa al número de punts conflictius. El regidor encarregat de l'àrea, Marc Armengol, recriminà al cupaire que "alimentés bulos", i assegurà que la intensitat de neteja és la mateixa arreu. També recordà que ja hi ha localitzats 14 punts crítics a la ciutat.

Restriccions als clubs cannàbics

Segons la normativa aprovada al Ple, els clubs cannàbics no podran estar ubicats a menys de 500 metres de distància ni a menys de 150 de centres educatius. Tampoc

no es podran situar en un edifici on hi hagi habitatges. PSC, C's i PdECAT aprovaren el dictamen. Actualment n'hi ha 13 centres cannàbics a la ciutat, i cinc sol·licituds més en marxa, només dos d'ells complirien els nous requisits.

El PP votà en contra d'aquest pla per què considera el cannabis una substància perjudicial per a la salut, i "les administracions públiques han de lluitar-hi en contra". Per la seva part, la CUP considera aquestes mesures excessivament restrictives, la meitat de les ja exi-

sistents incomplirien les mesures, l'emplaçament de noves associacions quedarien relegades als polígons industrials... va en contra d'un model d'associacions cannàbiques de proximitat i petit format, mentre que afavoreix un model de macro-associacions, apuntava el regidor Marc Medina, recollint el que apunta la Federació d'Associacions Cannàbiques. ERC i TeC, s'abstingueren, malgrat compartir que les mesures de distància adoptades pràcticament expulsen aquestes associacions als polígons.

Llum verda a un estudi per què les dones puguin baixar del bus entre parades

El ple aprovà una "mesura feminista contra la realitat dels assetjaments sexuals a les dones" en paraules del representant de la CUP, formació que presentà la proposta. Es tracta de dur a terme un estudi de viabilitat per què les dones puguin baixar del bus, en horari nocturn, enmig de dues parades si així ho sol·liciten. "Veiem dones parlant amb una amiga pel mòbil, per si de cas, o que caminen més de presa, per si de cas", explicà Medina, "és una realitat, així ens ho expliquen les nostres amigues, cosines i companyes de militància". En tot cas, la mesura aprovada comportarà que es faci un estudi de viabilitat i una consulta als treballadors de Tmesa, per tal que facin ajustaments pel que fa a horaris concrets i sobre com implementar la mesura.

Tots els grups es mostraren favorables a l'acord, excepte el PP. Àlex Rodríguez apuntà que havia presentat esmenes per què la mesura s'apliqués a persones grans i amb mobilitat reduïda. "Apostar per introduir mesures en l'àmbit de la mobilitat amb perspectiva de gènere, i així incrementar la seguretat de les dones, que són qui pateixen aquesta sensació d'inseguretat", li replicà Marc Medina.

Els retrets vers les reticències i el discurs del PP ho hagueren de fer, malauradament com sol passar, les mateixes dones de les altres formacions. Carme Labòria (ERC-MES), recriminà als escèptics que "no es pot banalitzar la proposta", adreçant-se al PP. "Són molts 'per si de cas' que s'han de solventar quan les dones parlem". Anna Rius (TeC) reconegué que "hem de garantir al dret a la ciutat". "Quan es fa fosc, les dones no tenim els mateixos drets que els homes", afegí, "i estem aquí per garantir-ne aquests drets, no només per fer minuts de silenci", afirmà. "Diu que no tenim dades? Cada any el 12% de les dones reben abusos", etzibà al representant del PP. Gràcia García (PSC) agrai la presentació de la proposta, i el PSC també votà a favor, en el marc de la proclamada "Ciutat Feminista", tot reconeixent que a d'altres ciutats s'hagi aprovat també l'estudi d'una mesura com aquesta, com és el cas de Bilbao.

Isabel Marquès torna a ser la Síndica de Greuges de Terrassa

Finalment, un any i nou mesos després de que la ciutat estigués sense Sindicatura – precisament quan la mateixa Marquès va deixar el càrrec –, el Ple de l'Ajuntament ha designat Isabel Marquès Amat com a Síndica Municipal de Greuges de Terrassa. 23 dels 27 regidors del consistori han votat a favor de la seva candidatura per exercir el càrrec (els quatre representats de C's i del PP s'han abstingut). Ho farà durant els propers 5 anys, tal com marca el reglament, que també requeria una majoria de 3/5 dels membres del Ple, és a dir un mínim de 17 vots favorables.

D'aquesta forma, es tanca el procés d'elecció, el segon després d'un anterior ple de polèmica i mancat de rigor, que va tenir el seu punt culminant amb la votació oberta realitzada el passat 14 de desembre, en què Marquès va obtenir una clara majoria per part de 1.457 vots per part de ciutadans de Terrassa. La candidatura de Marquès va estar avalada per diverses entitats socials, i havia estat proposada, com a figura de consens i de vàlua reconeguda, per l'Espai Drets.

L'Alcalde Alfredo Vega, va exposar que la proposta d'Isabel Marquès es basava "en el projecte presentat per la candidata, en el seu perfil, en la seva experiència en el càrrec (va ser síndica entre 2010 i 2016) i en el fet que va ser la candidata que més suports va obtenir en el procés de participació ciutadana". Es tracta d'"una eina molt important per a la defensa dels drets fonamentals i llibertats públiques a la nostra ciutat, així com per la supervisió del funcionament de l'administració municipal, per reparar errors i introduir millores a l'administració", va manifestar Vega.

Per la seva part, tots els grups municipals donaren la benvinguda a Marquès i reconegueren la seva vàlua per tal d'exercir el càrrec, tot desitjant-li encerts i èxit. Hom destacà que la Sindicatura "ha de funcionar amb independència al marge del debat polític i per estar únicament i exclusiva al servei dels ciutadans i ciutadanes de Terrassa".

En els propers dies, mitjançant un decret, l'Alcalde especificarà la data d'inici en el càrrec, la dedicació i el règim de retribucions.

> Es constitueix el Consell Municipal d'Economia Social i Solidària

Una proposta de participació sectorial, amb ampli protagonisme de la ciutadania

Pep Valenzuela

Mentre al Raval de Montserrat se celebrava una nova concentració en favor de la llibertat dels presos polítics, el passat 30 de gener, Ajuntament i ciutadania creaven un nou espai institucional per a la «participació sectorial de caràcter deliberatiu, propositiu i amb capacitat d'arribar a acords» sobre la dita economia social i solidària (ESS).

Amb voluntat de donar gran rellevància al fet, la constitució oficial del Consell es va celebrar a la sala de plenis de l'Ajuntament, amb la presència de l'alcalde Alfredo Vega, del regidor responsable de l'àrea, en Manuel Giménez, i amb la participació com a conferenciant d'en Jordi Garcia Jané, especialista en cooperativisme i ESS, membre de la XES.

Vega destacar aquest fet: «volem fer-ho amb tota la formalitat dels actes oficials, perquè és de màxima importància», aquest «pas decisiu en favor d'una economia de les persones i per a les persones que s'orienta en primer lloc pels beneficis socials dels projectes».

Tot fent una defensa de l'estat del benestar social com el «millor model construït a la nostra història», l'alcalde afirmà que l'economia social i solidària forma part d'aquesta visió del món, per les seves característiques: «democràtica, horitzontal i participativa». Considerà, a més, que «junt

amb altres àmbits, com petites i mitjanes empreses, autònoms i innovació científica i tecnològica, pot fer un gran servei a la ciutat».

Vega va destacar també la importància del fet com a contribució als treballs i propostes de la Xarxa de Municipis per l'ESS, de la qual l'Ajuntament de Terrassa n'és membre. Es felicità, al temps, pel fet d'haver aconseguit unanimitat política entorn a la necessitat d'aquest consell, que és «un pas cap al futur, un projecte de futur seriós i que cal fer sòlid».

El nou regidor responsable, que es va incorporar al grup municipal del PSC i al govern després de la crisi política com a conseqüència de la recent dimissió de 6 de les 9 regidores d'aquest partit i govern, el propi alcalde Ballart entre elles, saludà «emocionat» la constitució del Consell, tot agraïnt la feina feta per les entitats i també l'anterior responsable de l'àrea, en Miquel Sàmper, del PdeCAT, recordant al temps els temps «d'excepcionalitat política viscuts», en referència als locals i nacionals també, que haurien retardat la formació d'aquest òrgan.

En Manuel Giménez destacà el fet que la «ciutadania és protagonista» en aquest consell municipal, també que, de part de l'Ajuntament, hi ha representades totes les àrees de govern, per la voluntat d'assolir una visió integral i transversal de l'ESS i per «cogovernar».

Polítiques públiques i ESS

Jordi Garcia intervé a l'acte de constitució del Consell.

RAFEL CASANOVA

P.V.

Tinc prevenció davant els consells», afirmà en la seva exposició en Jordi Garcia, cooperativista, estudiós i activista de l'ESS, tot apuntant que solen tenir poques competències i que moltes vegades «acaben morint sense vida pròpia». Tot i així, afegí, «aquest cas sembla altra cosa si hom té en compte el reglament del mateix i la seva composició», destacant la «capacitat deliberativa i propositiva», així com per a la possibilitat de constituir comissions de treball, «a la lletra al menys hi ha els instruments per poder treballar», afegí tot felicitant Ajuntament i entitats.

«L'ESS no és una elucubració o enlletja sinó una crítica pràctica de l'economia dominant», emfasitzà des del principi d'aquesta conferència

sobre «polítiques públiques i ESS». En els darrers anys, a més, aquesta economia ha crescut molt i s'ha diversificat fins a tenir activitat en sectors estratègics, com ara l'energia i les telecomunicacions. «Avui podem treballar i viure en un entorn ampli d'ESS, consumint molts serveis i productes d'aquesta».

D'altra banda, aquesta forma de fer economia és també «alternativa d'autogestió de les classes populars per resoldre necessitats generals», de la gent que crea projectes viables per resoldre problemes i necessitats socials en primer lloc.

En Jordi utilitzà la imatge de l'arbre per fer veure l'ESS: ha crescut, el tronc s'ha fet gros, té moltes branques, està ben arrelat a la «terra fèrtil que és la societat autogestida». Les «polítiques públiques haurien de ser com l'aigua, el sol i la llum per

El Consell Municipal d'Economia Social i Solidària al complet.

RAFEL CASANOVA

Representació al Consell Municipal ESS de Terrassa

- Presidència: Manuel Giménez, tinent d'alcalde de Desenvolupament Econòmic.
- Vicepresidència: Ricardo Javier Ramírez, l'Eina Cooperativa.
- Secretaria: Montse Torres, Servei d'Emprenedoria i ES
- 7 representants d'empreses, associacions, fundacions amb activitat econòmica sota fórmules d'ES:
 - Josep Ribera, FUPAR.
 - Josep Antoni Martínez, Mutualitat la Previsió.
 - Isabel Marquès, Associació Ecoinserció.
 - Ricardo Javier Ramírez, l'Eina cooperativa.
 - Miquel Gordillo, Malarrassa SCCL.
 - Glòria Serrano, Fundació Leitat.
 - Nuno Mendes, Cooperativa Edumusic.
- 3 representants entitats i projectes promotores d'ESS:
 - Domènec Martínez, Som Energia grup local.
 - Javier Domínguez, Fiare Banca Ètica grup local.

- Àngel Fernández, Fundació Càritas, projecte empenedoria social.
- Joan Pi, Xarxa d'Economia Solidària de Terrassa.
- 6 representants grups polítics municipals:
 - Josefina Merino, PSC.
 - Quim Guitart, TeC.
 - Josep Miquel Villagrasa, ERC-MES.
 - Aleix Pons, PdCAT.
 - Bernabé Herranz, Cs.
 - Ander Ruiz, CUP.
- 4 representants de serveis municipals:
 - Imma Soler, Àrea 1 Territori i Sostenibilitat.
 - Joan Bosch, Àrea 2 Serveis Generals i Govern Obert.
 - Gemma Ciurana, Àrea 3 Drets Socials i Serveis a les Persones.
 - Miquel Pérez, Àrea 4 Desenvolupament Econòmic Indústria i Ocupació.

aquest arbre de l'ESS». A diferència de països com França, Canadà o Itàlia, a l'Estat espanyol fins fa molt poc aquestes polítiques s'havien limitat a aspectes normatius o legals de les cooperatives i entitats de l'ESS. Només des del 2015 es podria parlar de l'inici de concreció de polítiques per ajudar, estimular i consolidar.

En tot cas, estem a les beceroles en aquest terreny. Per això proposà cinc tipus de polítiques públiques: primer, les normatives, com són marcs jurídics, subvencions o bonificacions i, fins i tot, legislació sobre contrac-

tació pública responsable. En segon lloc, polítiques de «fertilització», per «adobar el terreny», com difusió del cooperativisme a les escoles o promoure l'associacionisme en general.

En tercer lloc, polítiques d'impuls, via sensibilització social, promocionar iniciatives, consolidar les existents i fer alguns «projectes emblemàtics», com podria ser moneda social local, sobirania alimentària o espais propis per l'ESS, entre altres. El quart tipus és el de «polítiques d'ús», enfocant en el que ofereix l'ESS a la ciutadania: habitatge, energia, alimentació...

Finalment, polítiques d'estímul i impuls al coneixement, recerca acadèmica, avaluació d'impactes o detecció de potencials.

Com fer-ho? En Jordi Garcia en fa altres cinc propostes: resoldre necessitats a partir del potencial i capacitats de la ciutadania; co-crear i co-disseñar; amb polítiques integrals i transversals que impliquin totes les àrees municipals; que les administracions posin al davant i s'impregnin del valors de l'economia social i solidària; i finalment, respectar els ritmes i temps d'aquesta economia.

Vols desenvolupar el teu projecte?

Vols que sigui cooperatiu?

ENVIA UN WHATSAPP AL 693593809

...I PARLEM!

Segueix-nos a:
ateneucooperatiuvallès.org

Vocació per l'atenció a la infància i l'adolescència

A través de la cooperativa SAPSpai, dues psicòlogues fa 10 anys que atenen nens i joves amb trastorns de l'autisme i dificultats en el desenvolupament i l'aprenentatge.

Miquel Gordillo

Ubicat al barri de Can Tries, al municipi de Viladecavalls, SAPSpai és un servei d'atenció preventiu i suport psicopedagògic, basat en la immediatesa, la proximitat i l'assequibilitat. La Cristina Antolí i la Rosa Martín són les dues sòcies fundadores i treballadores d'aquesta cooperativa. Ambdues són psicòlogues i tenen formació especialitzada en trastorns de l'autisme. Fa deu anys que es van conèixer, mentre feien assistència a domicili amb nens autistes, i decidiren treballar plegades obrint un local per atendre nens amb aquest tipus de trastorn.

Amb aquesta determinació, buscaren l'espai on ara s'ubica SAPSpai. Hi són a Viladecavalls, entre d'altres motius, per haver-hi locals més econòmics que a Terrassa, "a més no hi havia serveis d'aquest tipus en aquesta zona", explica la Rosa. Aquest era un objectiu bàsic quan van decidir obrir el centre: apropar la psicopedagogia per què fos accessible també a totes aquelles famílies de classe mitjana-baixa que no s'ho poden permetre o que no saben com intervenir amb els nens que presenten aquests problemes.

La satisfacció de veure els progressos de nens i joves és el que més els omple

Així, el 2009 van constituir-se com a cooperativa. "Teníem molt clar que havia de ser un servei sense ànim de lucre". Compten també amb un tercer soci que, tot i no ser treballador, els dona suport en les diferents activitats que duen a terme. Poc després de començar, van constituir amb algunes famílies l'associació TEAcció, que funciona de forma paral·lela a la cooperativa. "Volem arribar a entitats privades i públiques, vam veure que costava molt arribar a certes ajudes, vam pensar que amb una associació seria més fàcil entrar en aquests organismes". "El cert és que hi ha poc coneixement del que és una cooperativa sense ànim de lucre, costa molt d'explicar-ho, et veuen com un negoci privat", reconeix la Rosa.

"Preferim dur a terme una psicopedagogia més propera i continuada", destaca la Cristina, "on els nens vinguin un mínim de dos cops per setmana per tractar millor les seves dificultats d'aprenentatge". A SAPSpai treballen amb infants i adolescents, des d'un any fins a 20, amb atenció a tot l'espectre Autista, TDAH, discàlculia, dislèxia, TANV, i altres dificultats emocionals com l'autoestima, habilitats comunicatives o d'interacció social o problemes conductuals que poden afectar en l'aprenentatge. "Pensem que és imprescindible garantir una adequada atenció i intervenció primerenca que protegeixi el desenvolupament infantil". Atenen sobretot famílies de Terrassa i Viladecavalls, també de Rubí i Sabadell.

Tenen clar també que el tractament amb els nens ha d'involucrar les famílies. Per això aquestes abonon una quota de 13 euros mensuals, a banda del servei del tractament. "Sovint trobes a casa qüestions emocionals, llavors li posem al nen més normes, o els fem més responsables en algunes coses". Així, les reunions amb les famílies o altres despeses de desplaçaments per veure's amb la tutora o altres especialistes que tracten cada cas entren dintre d'aquesta quota.

Les sessions que realitzen a SAPSpai són individualitzades i amb grups de 2-3 nens, depenent dels casos. La Rosa aclareix que "deixem que el ritme, així el com presentar la informació per garantir l'aprenentatge, ho marqui bastant el mateix nen, ja que no hi ha un nivell d'aprenentatge estandaritzat". Com que solen ser nens amb dificultats emocionals, "quan entra aquí volem que això no els suposi un patiment, sinó que ho visqui com una responsabilitat per a ell", detalla la Cristina. "Si han tret un 7 a l'escola és gràcies a ell, no per mi, ni per la mama ni per la profe. A partir d'aquí se'ls reforça i li passem la pilota per fer-los conscients del seu èxit". "La importància del tractament es basa en que el nen se senti protagonista: 'si no es fa així, necessitarà ajut tota la seva vida', detalla la Rosa. Això sí, han comprovat com "de vegades les famílies volen immediatesa, el que no ha après en un any no ho farà en pocs mesos".

La Cristina, com a organitzadora de tots els horaris de visita, explica que "els joves m'envien un whatsapp amb temps per dir-me que els han posat un examen, llavors fem l'agenda per

■ Rosa Martín i Cristina Antolí, psicòlogues i sòcies impulsores de la cooperativa SAPSpai.

MG

veure's en funció d'això. De forma que ho vas negociant dia a dia, a mi em va genial i a ells també donat que els fa responsables".

Tractem, això sí, que per a les famílies disposar d'una atenció psicopedagògica o de reforç escolar no suposi en cap cas un problema econòmic. Tenim un preu estandaritzat però si una família diu que no s'ho pot permetre, ens adaptem a les possibilitats de cadascú. La Cristina no ho dubta: "que una família vulgui venir però no pugui no ho admetem pas".

Sovint consolidar uns hàbits d'estudi o els resultats d'una atenció psicopedagògica requereix temps, que en ocasions sobrepassen els cinc anys. "Encara que els nens ja no siguin atesos en el centre ens envien les notes que treuen als exàmens". "L'important és crear un vincle de complicitat i que ens trobin acompanyats en qualsevol moment de dificultat".

La Rosa i la Cristina tenen clar que la satisfacció de veure els progressos és el que més els omple, com a persones i com a terapeutes: "si ets pacient, els resultats apareixen, i sovint fins i tot em sorprenen jo mateixa!". Per a la Cristina, "és maco veure com quan arriben a l'adolescència decideixen pel seu comp-

te quan prendre la medicació segons necessitats, per exemple els que tenen TDAH". "Jo crec que molts dels nens que hem tingut aquí han après valors diferents", confessa la Rosa.

Sensibilització amb l'autisme

A SAPSpai també duen a terme activitats lúdiques per potenciar la sensibilització, com ara participació en fires, xerrades, festes, cursos formatius, etc. Van a veure cada any el partit solidari del Barça, "els portem a tots en autocar i els encanta". El juliol fan tallers d'estiu on compaginen aprenentatge amb espai lúdic, i on es treballa la integració. A banda del vincle continu amb les famílies i els centres educatius, mantenen una relació fluida amb l'Ajuntament de Terrassa i amb el de Viladecavalls, "penso que cadascú ens ha ajudat bastant", i també participen en el Consell Municipal de Salut, en la Taula d'Entitats de Salut i en la Taula de Salut Mental de Terrassa.

També per a elles és clau la sensibilització vers aquest tipus de malalties infantils, sobretot en l'autisme. Per això, la Rosa reconeix: "ens agradaria arribar a més famílies i a més escoles. Hem conegut casos de joves que per no seguir una atenció adequada i pri-

merença, i per manca de comprensió o desconexió de la simptomatologia d'aquest trastorn per part dels iguals, en arribar a l'adolescència han petit greus problemes d'identitat que els ha afectat molt, patiment que en alguns casos extrems ha acabat en el suïcidi. És en etapes anteriors on això s'ha de tractar amb rigor".

Han vist com amb feina continuada, els bons fruits arriben. Des de fa poc compten amb una aula multisensorial, adquirida gràcies a un donatiu de La Caixa, que està donant molt bons resultats: "la Cristina ha aconseguit que dos infants que no parlàvem treguin la veu", explica amb joia la Rosa, "això et dona un «subidon»! És el que et portes a casa i et fa dormir tranquil·la i contenta. Per aquestes coses és per lo que segueixes endavant", puntualitza la Cristina.

SAPSpai

Av. Barcelona s/n
Can Tries (Viladecavalls)
T. 635 49 83 66 / 93 788 92 59
sapspai@hotmail.com

■ Estudiants del projecte Solar Campus de la UPC expliquen a sòcies de Som Energia el seu projecte de plaques solars d'autoconsum elèctric, el passat dissabte 27 de gener.

MG

Estudiants de la UPC install·len plaques solars per estalviar energia

Membres de la cooperativa Som Energia van visitar les instal·lacions per conèixer el projecte i el seu funcionament.

Un grup de 40 estudiants de diferents especialitats de l'Escola Superior d'Enginyeria de la UPC Terrassa, han dissenyat durant el darrer any unes de les dues plantes solars fotovoltaïques existents en dos edificis del campus.

El projecte Solar Campus, que els estudiants estan desenvolupant fora d'hores lectives, té per objectius treballar amb energies renovables i, al seu torn, millorar l'eficiència energètica. Estimen que les plaques instal·lades al seu terrat proveiran fins el 30% de l'electricitat consumida en un dels edificis de cinc plantes, situat a la Rambla de Sant Nebridi. Amb les instal·lacions es pretén assolir un estalvi de 4.000 € anuals i d'emissions de CO₂.

Els estudiants Sergio Garcia i Víctor Fauquet i el professor Alvaro Luna, van explicar que per a les instal·lacions s'han emprat 250 plaques solars fotovoltaïques d'alt rendiment que suposen una potència instal·lada de 50 kW. La instal·lació està legalitzada atenent-se al decret vigent d'autoconsum. A més, compten amb un sistema de monitorització i control remot per tal de fer un seguiment i avaluació de l'energia lliurada.

La visita que van realitzar diversos socis de Som Energia s'emmarca dins d'una campanya que properament encetarà el grup comarcal d'aquesta cooperativa d'energia verda. Aquesta consistirà en una compra conjunta entre particulars de 100 plaques solars, per tal de produir electricitat i fer autoconsum real.

Reforma laboral, 5 anys liquidant drets laborals

Agenda oculta de les grans organitzacions empresarials i els polítics més antisocials

Redacció

En complir-se cinc anys de la «imposició unilateral per part del govern conservador» del PP de la reforma laboral del 2012, el balanç de la mateixa contradiu en la pràctica els objectius retòrics amb que van pretendre justificar-la, com eren: creació d'ocupació de qualitat, flexibilitat interna com alternativa als acomiadaments, adaptabilitat de les relacions laborals. Ben al contrari, allò que apareix amb molta claredat és «l'agenda oculta dels seus promotors polítics i empresarials: precarietat contractual, devaluació salarial, debilitament de la negociació col·lectiva, augment de la desigualtat».

De 2012 fins a 2016, creix la contractació temporal, passant del 22,8% al 26,5%. Tres de cada quatre nous contractes.

En els registres oficials és igual un lloc de treball de 10 hores setmanals que altre de 40.

Aquestes són conclusions de l'estudi «Reforma laboral y desregulación del mercado de trabajo», publicat a l'Anuario IET de Trabajo y Relaciones Laborales, vol. 4 (2017) de la UAB, pels investigadors Ramon Alós (UAB), Pere J. Beneyto (Universitat de València) i Pere Jódar (UPF). Les quals permeten afirmar que la reforma va ser un projecte de sectors conservadors amb suport de la Unió Europea i l'FMI, amb un «gran transfons ideològic, neoliberal» que utilitzà la crisi com a disculpa per a imposar una desregulació del mercat de treball que el propi ministre espanyol De Guindos definia com «extremament agressiva» en presentar-la als socis europeus, per reforçar el poder empresarial i menystenir el diàleg social.

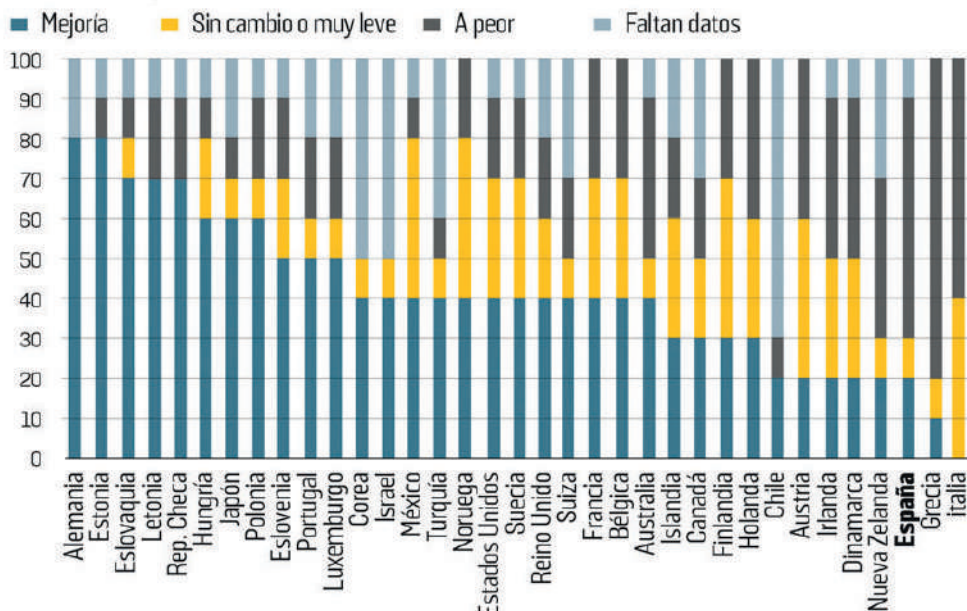
La Llei (Real Decreto-Ley 3/2012, de 10 de febrer) fa caure tota la culpa dels problemes sobre els treballadors i la seva productivitat, parla de la «insostenibilitat del model laboral espanyol», però no diu res del model productiu, de l'estructura empresarial ni dels models de gestió empresarial dominants, com tampoc de les polítiques d'ocupació, econòmiques o fiscals, «com si el mercat laboral es construís sobre ell mateix» afirma a l'estudi.

De tal forma, primer, ens allunyem d'una economia basada en els procediments de «democràcia industrial» i, després, també d'allò mínim que hauria de tenir una regulació i protecció social; tot reforçant una cultura empresarial basada en els baixos costos laborals i en la utilització arbitrària i autoritària de la mà d'obra. L'estudi detecta l'augment dels «espais d'atipicitat» en les relacions contractuales i d'ocupació, que afavoreixen «majors desigualtats, en una perspectiva que allunya Espanya de la tan anomenada societat del coneixement».

Ben al contrari, entre els anys 2003 i 2007, el nombre de persones amb ocupació augmentà de 17 a 20,7 milions, però en la construcció (19%), comerç (16,1%), hostaleria (un 9,3%) i domèstic (7,4%). Res a veure amb un «mode- lo de societat del coneixement».

Però és que a finals de 2016, quan l'economia torna a crear ocupació en termes nets, és novament la construcció el sector que promou novament

Variación por países de los indicadores de condiciones materiales entre los años 2005 y 2017 En % de indicadores (de un total de 10 indicadores)

FUENTE: OCDE, 'HOW IS LIFE?' 2017.

■ Gràfic extret de la revista *Alternativas Económicas* núm. 54, gener de 2018.

ocupació, a un ritme més moderat; el comerç recupera els nivells precedents i es dispara molt l'ocupació en hostaleria, més en serveis de restauració. Augmenta, però més moderadament, en educació i activitats sanitàries, i menys en administracions públiques, afectades per les polítiques d'austeritat.

Parlem, per tant, d'una estructura productiva altament especialitzada en comerç i hostaleria, amb un alta esta-

cionalitat, poques inversions i utilització intensiva de mà d'obra precària, com subratlla l'informe de l'OCDE del 2017. La reforma laboral promoguda pel PP i amb suport de CiU, afavoreix un tipus de creixement amb molts elements de continuïtat amb el que va portar el país a la última gran crisi.

Es consolida, així, una estructura empresarial de petites i molt petites empreses, per una part, i de precarietat

en l'ocupació, per l'altra. L'any 2016, un 62% de les empreses tenen fins a dos assalariats, i les que tenen 10 o més no arriben al 10%.

Contractes temporals, jornades parcials

Pel que fa a la contractació, de 2012 fins a 2016, creix la temporal, passant del 22,8% al 26,5%. Tres de cada quatre nous contractes.

Una temporalitat que afecta encara més a les dones. Però, a més, tot en un alt nivell d'inseguretat, alerta l'estudi, doncs a prop de la meitat dels que tenen un contracte temporal desconeix la durada del mateix. Una temporalitat especialment elevada en construcció i activitats administratives i serveis auxiliars, amb una mitjana superior al 45%. Espanya és campiona en aquest punt entre els països de la OCDE, només darrere de Polònia.

El conegut com a «contracte d'emprenedors» ha doblat des de la reforma, del 5,4% del total de contractes indefinits en 2012 al 10,4% en 2016. Però això ha acabat sent un contracte d'un any de prova amb cost zero de rescissió, més barat i precari que les altres modalitats temporals, i genera una creixent rotació en els classificats com indefinits.

Aquest tipus augmenta fins el 14,5% del total, a finals de 2016, unes 2.697.100 de persones, de les quals el 61,3% declarava treballar involuntàriament a jornada parcial; mentre, qui treballa a temps complet disminueix en un 3,6%. Això, però, genera un efecte estadístic de forta recuperació, ja que en els registres oficials és igual un lloc de treball de 10 hores setmanals que altre de 40. Si parlem de dones, es triplica el nombre de contractes.

Procés de creixement excloent

Atur i precarietat

El nivell d'atur no pot operar per si sol com a únic indicador de qualitat del treball, destaquen els investigadors. Calen altres índexs, com el de vulnerabilitat laboral que mesura la relació entre el conjunt de treballadors en situació de precarietat laboral i la totalitat de treballadors.

Aplicada al període 2008-2016, l'evolució apunta dues característiques importants de la precarietat laboral en Espanya, agreujades per les dues darreres reformes laborals. La primera, que la dita vulnerabilitat laboral augmenta més de 8 punts percentuals durant la fase més dura de la crisi i, per altra banda, ho fa des de nivells molt més alts que la mitjana europea.

Amb tot això, els riscos de seguretat, segons l'última Encuesta Nacional de Condiciones de Trabajo (Ministerio de Empleo y Seguridad Social, 2017b), augmenten en deu punts durant els darrers anys. Les dades oficials situen en 2012 el punt d'inflexió d'aquesta tendència, per cert radicalment oposada a la de la Unió Europea.

En relació amb l'ocupació de joves, les dades mostren un nou fracàs de la Reforma. De finals de 2012 a finals de 2016 l'ocupació juvenil, de menors de 29 anys, s'ha reduït del 42% al 32%, però la taxa de temporalitat ha passat del 47% al 57%. De totes formes, els investigadors detecten que la reducció de l'atur juvenil està directament relacionat amb la reducció de la població activa jove i l'empitjorament de les condicions laborals.

L'atur de llarga durada, mentrestant, en el cas de les persones de més d'un any, s'ha reduït, però no en el cas de les de més de dos anys, o sigui de molt llarga durada. Així, la incidència en el conjunt augmenta, tot indicant un enquistament en l'atur de moltes persones, especialment les més grans.

Pobresa

En aquest escenari, i tenint en compte la pèrdua de poder adquisitiu dels salaris i l'increment dels preus dels serveis bàsics, assistim a un creixement de la pobresa i l'exclusió social. La publicació del nou Índex de Precios del Trabajo

(IPT) demostra que entre 2008 i 2014 els salaris disminuïren en un 0,7%, mentre els preus augmentaven, especialment a partir de 2012, fins a un 8,5%, o sigui una pèrdua de poder adquisitiu del 9,2%, clar que afectant molt més les treballadores amb ingressos menors.

S'ha modificat, al temps, la distribució de «renda primària entre treball i capital»: mentre la remuneració dels salaris disminuï, entre 2011 i 2016, en 12.300 milions d'euros, l'excedent empresarial augmentava en 17.500 milions, per cert contràriament a l'evolució mitjana de la Unió Europea.

S'ha produït una gran caiguda en els nivells de vida. El pitjor és que la caiguda ha continuat durant la recuperació, convertint la pobresa en un problema sistèmic.

Negociació col·lectiva

La prioritat que estableix la Llei al conveni d'empresa, en teoria per adaptar les condicions laborals a la situació concreta, respon a demandes antigues de la gran patronal, que en paraules del president de la CEOE, Jaime Rossell a un important diari econòmic afirmava que en el mercat laboral «s'ha de fer que allò real sigui el legal», o sigui regularitzar les pràctiques laborals que tot i no permeses per llei ja realitzen moltes empreses.

Les dades, en tot cas, deixen al descobert la «falsedat» que sustenta l'exposició de motius de la Llei 3/2013: que la regulació precedent de negociació col·lectiva constituïa un obstacle per

adaptar les condicions laborals. Queda bastant més clar que predominen els interessos de sectors conservadors i d'organitzacions empresarials. Un tema que permet, fins i tot, preguntar-se per la legitimitat de les representacions d'aquestes. En el cas de Fedea (2009), molt vinculada a l'IBEX-35, cal recordar com en el seu Manifesto de los 100, publicat el març de 2009, «autèntic full de ruta de tot aquest procés», afirmava que la crisi econòmica no té un origen laboral.

Pobresa i desigualtats

Vivim un procés de creixement excloent, tal com diu l'informe sobre Espanya de l'OCDE (2017), amb un dramàtic increment de la desigualtat, la pobresa i l'exclusió social. Segons dades de l'Eurostat (2017), només ens superen en desigualtat Sèrbia, Romania i Lituània. L'índex de Gini, de mínima i màxima desigualtat, hauria passat del 31,9 en 2007 al 34,6 en 2015 essent Espanya un dels països en què més haurien augmentat les desigualtats.

Concretament s'ha produït una brusca caiguda en els nivells de vida, com mostra l'última Encuesta de Condiciones de Vida (ECV) realitzada per l'INE (2016b), segons la qual la renda disponible de les llars caigué un 13,2% entre 2009 i 2015 en termes nominals, passant de 30.045 a 26.092 euros. El pitjor és que la caiguda no només s'hauria produït en la fase més dura de la crisi, sinó que ha continuat durant la recuperació macroeconòmica iniciada en 2014, convertint la pobresa en un problema sistèmic.

L'informe del Consell Econòmic i Social (CES, 2017) reconeix que l'Estat espanyol és un dels que registra majors nivells de pobresa, i és molt significatiu el volum creixent de treballadors pobres, a finals de 2015 el 13,1% del total d'assalariats, superior en quasi cinc punts a la mitjana europea. Per empitjorar la situació, segons mostra l'informe de la OCDE (2017), el conjunt de transferències públiques a la població, en Espanya, beneficia sobre tot les rendes més altes; el decil més alt rep més d'un 20% de las transferències, mentre el decil més baix no arriba al 5%.

Mobilitzacions per defensar unes pensions dignes

El *Moviment Per unes Pensions Dignes* pretén que tothom s'hi sumi a lluitar per aquest dret bàsic. Més de cinc milions de pensionistes arreu de l'Estat estan perdent cada cop més poder adquisitiu.

Miquel Gordillo

Com un moviment de força que s'està impulsant arreu de l'Estat, també a Terrassa es vol empènyer per contrarestar l'atac a les pensions públiques. Per això, el passat dilluns 22 de gener, unes 300 persones van acudir a la crida a concentrar-se al Raval per reivindicar i mobilitzar-se per unes pensions dignes.

Tot prové d'una concentració espontània que va tenir lloc el passat 15 de gener, i una reunió amb representats de la Marea Pensionista, Iaioflautes, els sindicats CCOO i UGT i altres agents, que varen convocar aquesta assemblea d'avui, a través d'una plataforma que han anomenat *Moviment Per unes Pensions Dignes*.

Entre les diverses intervencions que s'hi van succeir en aquesta «assemblea», com la van anomenar els organitzadors de la mateixa, l'advocat Plácido Lordan – «sóc un pensionista més com vosaltres, i no pertanyo a cap grup o sindicat» – manifestà que «no podem quedar-nos quietes i sords davant el que està passant». En la seva opinió, «el sistema públic de pensions és un bon sistema, el que han de fer és crear més llocs de treball, amb sous raonables i que així augmentin les cotitzacions.»

Durant l'assemblea no es van estalviar crítiques al govern central del PP. «Qui incomplix l'article 50 de la Constitució, que diu que els poders públics han de garantir unes pensions

adequades a la gent gran?». Un dels arguments compartits pels presents, és la intenció de potenciar que la gent es faci pensions privades a través de la banca. «A qui volen enganyar? Som jubilats, no tontos!».

Des de la plataforma creada es convoca cada primer dilluns de mes a una concentració

Josep Guinot, de la Plataforma Unitària de Gent Gran, afirmà que després de quatre anys en què les pensions s'apugen un 0,25%, «calculem que hem perdut un 30% de poder adquisitiu». En la mateixa línia, El Manel Tórtola Tétetato, de la Marea Pensionista de Terrassa, va destacar el déficit que han provocat en la caixa de les pensions, la qual s'havia creat amb el Pacte de Toledo. «Ja amb el govern de Zapatero es van endur 14.000 milions que mai no han tornat», afirmava. «Pretenen que ens ho empassem tot, i que anem a la banca a obrir-nos pensions privades!», va denunciar de nou.

Moltes dones també hi eren presents, i van ser cridades a sumar-s'hi a les mobilitzacions, donat que són les més afectades. «Cobrem per sota dels pensionistes homes, i això no ho podem permetre, destacà la Isabel. La Gabriela també va recordar: «Rajoy ha gastat 66.000 euros i ens hem quedat sense fons a la guardiola de les pensions». Entre altres dades proporcionades: de 5 milions de pensionistes

■ Concentració al Raval per unes pensions dignes convocada el passat 22 de gener.

MG

a l'Estat, 1,9 milions reben menys de 600 euros al mes com a paga.

«Ens pugen la pensió un 0,25%, es creuen que som tontos?», lamenten els convocants

També van intervenir membres de la Plataforma en Defensa de la Sanitat, els quals cridaren a mobilitzar-se també el passat dijous en una concentració a la Mútua. En Josep Lluís Char-

les, dels Iaioflautes de Terrassa, va indicar les principals reivindicacions del col·lectiu: que s'apugin les pensions en funció de l'IPC, tal com marca el Pacte de Toledo, que es compensin les pujades amb els pressupostos de l'Estat, i la negativa a la nova Llei de Pensions que el govern central està tramant.

Com que la batalla es preveu llarga i es pretén sumar el màxim de persones a aquesta lluita, un altre dels acords és que cada primer dilluns de mes, a les 11 hores, hi tingui lloc una concentració, al mateix Raval, per fer un seguiment de les exigències plantejades i per no aturar la lluita per les pensions dignes. La propera trobada serà, doncs, el matí del 5 de febrer.

D'altra banda, una comissió creada a l'efecte va anunciar una trobada, tot seguit en acabar la concentració, amb l'alcalde Alfredo Vega, per transmetre-li aquestes demandes, i de passada plantejar que els grups municipals del consistori es posicionin en favor d'un es sistema de pensions dignes.

Precisament, el darrer Ple municipal corresponent al febrer presentarà una declaració unànime de tots els grups en què s'insta el govern central per garantir les pensions públiques en els termes plantejats en el Pacte de Toledo, per què aquestes es revaloritzin en funció de l'increment de l'IPC, i per garantir que les percepcions siguin equitatives entre homes i dones.

CTAC-UGT denuncia que empreses de l'economia col·laborativa fan servir fraudulentament la nova tarifa plana d'autònoms

La Central de Treballadors Autònoms de Catalunya (CTAC-UGT) denuncia que les empreses de la dita economia col·laborativa o plataformes d'economia digital i col·laborativa –com és el cas de les famoses Deliveroo, Glovo o Cabify– estan utilitzant l'ampliació –de sis mesos a un any– de la tarifa plana de 50 euros per a nous autònoms per contractar de forma fraudulenta. Utilitzen massivament la tarifa plana d'autònoms per a contractar en frau de llei. Les organitzacions denunciants calculen que al país hi ha uns 10.000 falsos autònoms.

La utilització d'aquests contractes de «falsos autònoms» és una pràctica molt habitual, només cal recordar la vaga indefinida dels instal·ladors de línies de Telefónica per aquest motiu l'any 2015. En aquests moments, la novetat, segons la UGT, és que les empreses aprofiten la posada en marxa de la tarifa plana, consistent a pagar 50 euros al mes per als nous autònoms que facilita l'entrada al sistema de nous emprenedors.

UGT considera positiva aquesta tarifa plana però, al mateix temps, reivindica més control per evitar el frau, és a dir, per evitar que es converteixi

en una barra lliure perquè moltes empreses, especialment les noves plataformes d'economia digital i col·laborativa, l'utilitzin per a la contractació de falsos autònoms.

Els treballadors per compte propi es van mantenir estables durant l'any passat. Concretament, aquest grup va experimentar en tot l'exercici la incorporació de 198 persones més. Això vol dir que, en data de desembre de 2017 a Catalunya hi ha 545.920 treballadors autònoms.

Els autònoms són ara el 21 % de la població activa de Catalunya i el 17% de l'espanyola, segons l'estudi fet públic, el 24 de gener, per Sandra Zapatero, secretària general de la CTAC-UGT. D'aquest col·lectiu, el 60% són persones físiques i el 75% no tenen assalariats al seu càrrec. Per edats, el gruix es troba entre els 40 i 54 anys (46%), seguit del grup d'entre 25 i 39 anys (27%), majors de 55 anys (24%) i els menors de 25 anys (2%). Per gènere, el 63,30% són homes i el 36,70% dones, i el principal sector d'activitat on hi treballen són els serveis (73%).

Un aspecte destacat és que a Catalunya el 70% dels treballadors autònoms cotitzen per la base mínima (ac-

■ Sandra Zapatero, secretària general de la CTAC-UGT

tualment 919,80 euros), xifra a partir de la qual es calculen les prestacions futures (malaltia comuna, accident de treball, jubilació, etc). Això suposa que si s'anul·litza la pensió de l'autònom, se situa al voltant dels 700 euros de mitjana, gairebé un 40% menys que la que és fruit del Règim General.

Segons va dir Zapatero, la majoria dels autònoms, concretament més

del 67% obtenen un rendiment de la seva feina situat entre els 13.000 i els 15.000 euros, que no són suficients per aportar més cotització al sistema. En aquest sentit, la UGT reivindica establir una cotització per tram per fer més just el sistema de la Seguretat Social i ajudar a que aquest arribi a l'equilibri.

Propostes d'UGT per millorar la norma d'autònoms

La UGT reconeix que a la llei de Reformes Urgents del Treball Autònom, tot i significar millores, encara li falten elements clau, com:

- Garantir la protecció social total del treball autònom.
- Accés a la Llei de Segona oportunitat.
- Regular el nou marc legal per noves plataformes al nostre mercat de treball.
- Adequar la formació bonificada per a autònoms.
- Adequar la Llei de Prevenció de Riscos Laborals.
- Afegir Polítiques d'ocupabilitat dignes.
- Actualitzar i adaptar la normativa dels treballadors autònoms dependents (TRADE).
- Modernitzar la normativa de la Inspecció de Treball.

→ NOVEL·LA NEGRA

Arriba el festival Febrer Negre al Candela amb més activitats que mai

■ Marce García, organitzador del Febrer Negre al Candela, a la llibreria Synusia.

MG

Miquel Gordillo

Un any més, la novel·la negra, el crim i el misteri seran protagonistes tot el mes de febrer a la ciutat. Arriba la quarta edició del festival Febrer Negre al Candela, un certamen local que ha anat creixent i que ara s'amplia amb més activitats i espais. I amb més col·lectius que hi participen. L'organitzador i promotor del Febrer Negre al Candela, Marce García, ens explica la programació que s'ha preparat enguany, així com la seva "satisfacció de que el festival es vagi consolidant i que es vagi engrescant més gent".

El festival es planteja en el seu origen com una activitat comunitària, a través de les converses mantingudes amb els col·lectius amb qui aquest festival ha crescut i que són les

potes del mateix: la cafeteria de l'Ateneu Candela, Videodrome i la llibreria Synusia.

De fet, en Marce es confessa un entusiasta d'aquest àmbit, sobretot "de les pel·lícules de cinema negre clàssic i policíac". Per això, el 6 de febrer a la BD4, el Marce exposarà en una xerrada què és la novel·la negra, donat que "n'hi ha diferents subgèneres, que no són el mateix". La novel·la negra és urbana, d'ambients nocturns i de barris baixos, neix als anys 30 del segle passat. El detectiu protagonista d'aquests relats s'endinsa en aquest món "més aviat per un interès personal en esbrinar què ha succeït, més que no pas per restablir la llei i legalitat, com passa a la novel·la de misteri". Aquí inclou l'Agatha Christie. El detectiu més conegut és Sherlock Holmes, tot i que "el precursor de la novel·la negra és Allan Poe", apunta.

Altra de les múltiples novetats arribarà el 8 de febrer, a Matadepera Ràdio, on es farà el programa *Ones Negres de Jazz*, centrat en la temàtica negra i criminal. Abans, l'1 de febrer a l'Ateneu Candela, on s'hi celebren la major part de les activitats, haurà acudit Marc Moreno, editor de Llibres del Delicte, "una de les poques editorials que aposten pel negre en català".

A destacar, també, la representació d'una obra de teatre en anglès al centre cívic Avel·lí Estrenjer, organitzat per l'escola d'adults Anna Murià. Igualment s'hi suma enguany el Grup de Dones de Can Boada, que faran una lectura comentada de tres relats d'Agatha Christie, al Casal del barri, el 23 de febrer.

Concurs de relats breus, còmics i arròs negre

Durant el festival es presen-

taran quatre obres literàries. El reconegut Carles Zanon, actual comissari del Festival BCNegra de Barcelona, acudirà el 27 de febrer per presentar "Taxi". També seran presentades les obres "Lleugera Sang", de Xavier Zambrano, i "Seràs un dels nostres" d'Ariadna Herrero. Per últim, l'1 de març es farà una cloenda amb Laura Gomara i la seva novel·la "Vienen mal dadas".

Enguany se celebrarà la tercera edició del concurs literari Ràfegues Negres de relat breu. Adreçat a propostes en català i castellà, han de ser escrits de 1.280 caràcters, "per un clàssic de Jim Thompson que m'agrada molt", explica en Marce. El termini per presentar-se a concurs finalitza el 26 de febrer. També s'ha organitzat una matinal de jocs de taula i rol, el diumenge 26 de febrer, "on acabarem dinant

un arròs negre".

Com és habitual, hi haurà també farà un cicle específic organitzat per Videodrome, amb sis pel·lícules, totes elles a l'espai del Candela. I Encara més, una altra nova activitat serà la matinal centrada en el còmic negrecriminal, on es farà un repàs històric que inclourà "vinyetes i revistes que relaten assassinats del segle XIX, fins arribar el moment actual, passant també pels superherois".

- Dijous 1 de febrer | 11.30h
Ràdio en directe "The Black Submarí".
Programa El Submarí.
- Dimecres 7 de febrer | 21.30h
Cicle de cinema policíac
"Miller's Crossing". (Muerte entre las flores). 1990. Joel Coen.
Videodrome: Cinebar a l'Ateneu Candela
- Dimecres 14 de febrer | 21.30h
Cicle de cinema policíac
"Tinker, tailor, soldier, spy". (El Topo). 2011
Tomas Alfredson.
Videodrome: Cinebar a l'Ateneu Candela
- Dijous 15 de febrer | 19.30h
Presentació de la novel·la
"Lleugera sang" amb Xavier Zambrano.
Llibreria Synusia
- Dissabte 17 de febrer | 22h
Llegendes urbanes "Relats negres, de misteri i de por" amb Acció Teatre
- Dimecres 21 de febrer | 21.30h
Cicle de cinema policíac
"Un cos al bosc". 1996. Joaquim Jordà.
Videodrome: Cinebar a l'Ateneu Candela
- Dijous 22 de febrer | 19.30h
Presentació de la novel·la "Seràs un dels nostres" amb Ariadna Herrero
Llibreria Synusia
- Dissabte 24 de febrer | 11.30h
Vermut col·loqui "El còmic negrecriminal. Una aproximació" amb Toni Gutiérrez i Roberto Sesma.
Llibreria Synusia

- Dissabte 24 de febrer | 20h
Sessió doble de cinema *noir* clàssic
"El Sueño Eterno" de Howard Hawks i "La Dama de Sanghai" d'Orson Wells.
Videodrome: Cinebar a l'Ateneu Candela
- Diumenge 25 de febrer | 10h
Jocs de taula i dinar "Un matí molt negre!"
Grup De Rol Candela i Cafè del Candela. Els propis participants poden portar els seus jocs de taula.
Dinar 7 € amb inscripció prèvia fins el dijous 21 al Cafè del Candela.
- Dimarts 27 de febrer | 19.30h
Presentació de la novel·la "Taxi" amb Carlos Zanon. Llibreria Synusia
- Dimecres 28 de febrer | 19.30h
Lliurament dels premis del concurs de relats breus "Ràfegues Negres"
Llibreria Synusia amb la col·laboració Cafè del Candela, Malarrassa i de Llibres del Delicte.
- Dimecres 28 de febrer | 21.30h
Cicle de cinema policíac
"Murder by Death" (Un cadàver a los postres). 1976. Robert Moore.
Videodrome: Cinebar a l'Ateneu Candela
- Dijous 1 de març | 19.30h
Presentació de la novel·la "Vienen mal dadas" amb Laura Gomara
Llibreria Synusia
- Les bases del concurs i la programació completa, es poden consultar al bloc febrernegrealcandela.blogspot.com

El Traspàs, d'Eloi Falguera, estrena absoluta al Teatre Alegria

El *Traspàs*, obra premiada en la 53a edició dels premis Recvll de Blanes, s'estrena al Teatre Alegria el proper 24 de febrer. La representació, amb les entrades ja exhaurides per aquest dia, tornarà a Terrassa pel 20 de maig.

L'obra, escrita per l'escriptor i director teatral Eloi Falguera, és un projecte marca Terrassa d'una companyia emergent terrassenca, la companyia Punt i Seguit Teatre.

El *Traspàs* ens endinsa en un dels episodis més desconeguts del final de la Guerra Civil a Catalunya, el traspàs del depòsit de part del patrimoni artístic català a les forces de l'Exèrcit ocupant. Aquest depòsit estava ubicat en dos masos aïllats de l'Alt Empordà. Allà s'hi amagaren milers d'obres d'art catalanes: retaules medievals (que avui trobem al MNAC), la col·lecció del Museu d'Arqueologia de Barcelona, peces arqueològiques dels museus de Girona

i Tarragona, objectes de les excavacions d'Empúries o, fins i tot, la mateixa Moreneta o la marededeu de la Mercè.

Aquestes obres provenien, en gran part, d'Olot, de l'església de Sant Esteve, on van estar durant gairebé tota la Guerra. Un dels dos masos aïllats fou el mas Perxés d'Agullana.

Allí s'hi reuní bona part del govern de la Generalitat i un munt d'intel·lectuals, camí de l'exili. El mateix president Companys, juntament amb consellers de la Generalitat com ara Pi i Sunyer, Tarradellas o Sbert, o el lehendakari basc, compartiren hores amb escriptors, com ara Xavier Benguerel, Joan Oliver o Sebastià Gasch; i intel·lectuals, Pompeu Fabra o Alexandre Deulofeu. Compartiren hores i angoixes entre obres d'art català d'incalculable valor.

El 5 de febrer de 1939, quan

les tropes de Franco ja han passat Girona, Companys i el que resta del seu govern, juntament amb el lehendakari, abandonen el mas per creuar la frontera.

Al mas Perxés només hi quedarà un mosso d'esquadra i un funcionari del Patrimoni Històric, Cultural i Artístic de la Generalitat, amb l'encàrrec de lliurar les obres d'art dipositades al primer comandament de les tropes feixistes que arribi.

Una història de traïcions, passions i visites inesperades, on es qüestiona la moral i la integritat d'aquells que tenen l'obligació de protegir el que és de tots. Una reflexió de com hem interioritzat la corrupció dels representats públics com a normal.

Eloi Falguera

Nascut el 1976, ha realitzat diversos cursos de direcció, interpretació, creació de textos o teoria teatral en esco-

les com l'Obrador de la Sala Beckett, El Timbal, La Casona, l'Aula de Teatre de la UAB o la UOC. Actualment està cursant els estudis d'Història a la UAB i la Menció en teoria i pràctica de la creació teatral.

En els darrers 10 anys ha rebut 35 premis de direcció en diversos concursos i mostres de teatre.

Punt i Seguit Teatre

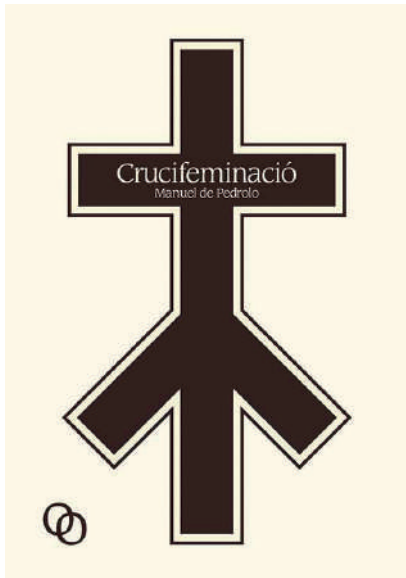
És una companyia de teatre emergent, nascuda el gener de 2007 amb la intenció de dur a escena teatre contemporani, de petit format i d'investigació constant. Un teatre fet a Terrassa, però amb l'ambició de ser representat arreu.

En els seus 10 anys d'història, Punt i Seguit ha fet 210

representacions a Catalunya, el País Valencià i les Illes Balears; i ha rebut 217 premis en diverses mostres i concursos. Entre les obres que ha dut a escena hi ha estrenes absolutes de textos catalans (25 de gener, d'Eloi Falguera) i internacionals en llengua catalana (Lampedusa, d'Anders Lustgarten).

LITERATURA

Torna Pedrolo amb força

FITXA BIBLIOGRÀFICA

Crucifeminació
Manuel de Pedrolo

Orciny Press, Tarragona, 2017
156 pàgines

Jordi Sellarès

Aquest 2018 es compleixen 100 anys del naixement de Manuel de Pedrolo (1918-1990) i és per això que, des de fa un parell d'anys, diverses editorials de les més interessants del panorama literari català actual estan recuperant i reivindicant la seva obra, sobretot aquelles obres menys conegudes pel gran públic. En són exemple la editorial Sembrar Llibres que ens ha recuperat dues novel·les brutals i d'actualitat rabiosa com *Milions d'ampolles buides* i *Acte de violència*, publicades totes dues el 1975. O Tigre de Paper, amb la publicació de *Tocats pel foc*, publicada originalment el 1976. O com en el cas que ens ocupa avui, Orciny Press, que apugen l'aposta i ens porten la sorprenent *Crucifeminació* (1986) després d'haver recuperat també, fa només uns mesos, *Procés de contradicció suficient* (1976).

Crucifeminació és una obra sorprenent perquè Pedrolo es llença a una experimentació estilística i formal que rarament m'he trobat en altres obres de l'autor de l'Aranyó, molt més «corrents», si més no en la forma. En aquest punt és de rebut un gran reconeixement a la tasca de la editorial Orciny Press, no només per recuperar obres úniques com aquesta, sinó també per afrontar una novel·la amb un disseny tan poc habitual i complex, diria jo, com aquesta. La veritat és que és obrir el llibre i flipar: la primera pàgina conté només una línia, a baix de tot. La segona, dues; i així successivament fins a la pàgina 45. A partir de llavors, les línies van decreixent, una a una fins a arribar a la pàgina 90. Però encara té més: en la segona part de la novel·la hi trobem un diàleg disposat d'una manera peculiar, gairebé única. I les dues últimes parts, conformades per estudis i investiga-

cions gairebé periodístiques sobre els fets obscurs que ocorren en la novel·la. Tot plegat conforma un experiment formal que no deu haver estat fàcil de maquetar i que, per tant, tornem a donar l'enhorabona a la editorial per haver-ne reeixit tan bé.

La història comença forta, molt forta. L'any 2081, una matinal qualsevol apareix una dona embarassada crucificada sobre uns taulons de fusta en un parc. Primer uns pocs curiosos, més tard una multitud es congrega al voltant de l'escena macabra. A més de curiosos ciutadans anònims també aniran apareixent metges, ginecòlegs, capellans i d'altres membres de la jerarquia eclesiàstica, policia i membres de les forces armades. Aquesta situació acaba esdevenint un desgavell apocalíptic, amb tints surrealistes i bàquics. Pedrolo ens ho deixa anar tot tal com raja, sense concessions ni descans per al lector, per fer-nos partícips de la bogeria col·lectiva que ens desborda. Perquè, poca broma, enmig de tot aquell merder diuen les autoritats eclesiàstiques que una criatura ha nascut d'una dona verge, sembla que pugui ser la segona arribada de Déu a la Terra. Aquesta primera part de la novel·la deixa molts interrogants oberts i a nosaltres ens deixa astorats. El crescendo en el format de les pàgines del que parlàvem anteriorment influeix, i molt, en aconseguir aquesta sensació: cada cop hi ha més línies i cada cop hi ha més informació, fins a arribar a un punt de clímax, on aconseguim entrellucar de què coi va tot plegat, per a continuació observar el decreixement de les línies que ens fan tornar cap a una calma, més aparent que real. Aquest efecte és molt més pronunciat si aconseguim, i ho recomano molt, llegir aquesta primera part d'una tirada.

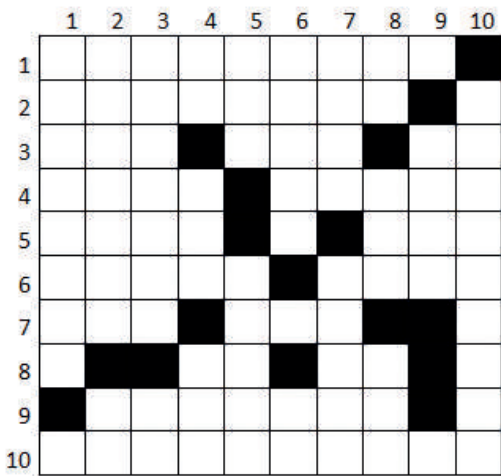
Però aquesta primera part és tot just la narració, la «versió oficial» d'aquella immaculada concepció. Les altres parts de la novel·la ajuden a posar llum sobre el qui, el què, el com i el perquè d'aquest fet. L'ús de registres més científics, periodístics o més típics de novel·la negra/policiaca doten a *Crucifeminació* d'un halo de novel·la total. En altres obres del Pedrolo ens havíem trobat experimentació estilística, però és en aquesta on hi trobem, a més, una enorme experimentació formal.

Crucifeminació ens parla del paper manipulador de la religió en mans d'unes jerarquies eclesiàstiques sense pietat, en un futur nominalment llunyà, però totalment reconeixible en el seu present, on la Religió encara tenia una influència molt gran. Ens parla també de la volubilitat de les masses, de la facilitat que tenien/tenen de caure en parany messiànics. De la brutalitat de l'Estat per controlar-les. Però, i sobretot, aquesta novel·la ens parla de la dona, del cos de la dona, de l'ús que n'ha fet, en fa la societat i que en vol fer l'Estat, problemàtiques totes elles de primeríssima actualitat, quan encara estem parlant del dret a l'avortament i del seu qüestionament per part d'algunes altes instàncies estatals, la polèmica dels ventres de lloguer, la cosificació de les dones en els mitjans de comunicació, el rol lamentable de la publicitat, la tebior de gran part de la societat i dels mitjans davant dels casos d'agressions sexuals i la poca eficàcia de la justícia davant el degoteig constant d'agressions masclistes i feminicidis.

Per tot això, i per molt més, aquest llibre mereixia ser rescatat de l'oblit i ser llegit altre cop avui dia, perquè no ha perdut ni un punt de vigència.

MOTS ENCREUATS

Cesc Carceller

HORIZONTALS: 1. Endevinació basada en el nom d'una persona. 2. Acció i efecte de robar. Cinquanta romans. 3. Les tres primeres. Repetició d'un so. Pronom personal. 4. Petit municipi de la Cerdanya. En sentit contrari i en francès o anglès, taula. 5. Vedella. Consonant del plural. Ruc. 6. Centre d'estudis superiors. Població de la província de Castelló. 7. A l'inrevés, arran. Coneguda cadena de radiotelevisió italiana. Nitrogen. 8. Certa manera d'embenar. Vocal repetida. No contesta. Un romà. 9. Instrument musical que imita el so del vent. Cent. 10. Aparells, objectes.

VERTICALS: 1. Expressat amb paraules. La primera. 2. Qualitat de noble. Nota musical en sentit contrari. 3. Ofuscar greument. A l'inrevés, matrícula espanyola. 4. Extremitat. Tipus de Societat espanyola. Aire que s'escapa dels pulmons en l'expiració. 5. En sentit contrari, setena lletra de l'alfabet grec. De nou en sentit contrari, vendré i no cobraré al comptat. 6. Festes que se celebren pel casament. La primera. Nota musical. 7. Estil de nació. En sentit contrari, que té la forma d'un con. 8. Dos romans. A l'inrevés, associació andalusa de bibliotecaris. Conegut sindicat de treballadors. 9. La primera. Prova culinària. Vocal. 10. Relatiu o pertanyents al cos luti.

SOLUCIONS (NOMÉS HORIZONTALS):
1. ONOMÀSTICA, 2. ROBATORI, 3. ABC, ECO, TU, 4. LLES, ELBAT, 5. MECA, 6. ASE, 7. T, 8. D, 9. T, 10. ARTIFACTES.

PROBLEMA D'ESCACS

Les negres juguen i guanyen.

Les negres tenen molta avantatge material. Ni més ni menys que 4 peons que ja són suficients per guanyar la partida; és a dir: tècnicament la partida està guanyada pel bàndol negre. Però tenen una continuació més contundent! Tant, que provoca el desenllaç en tres jugades.

Solució:
1. Te8!! 2. Dxe8 (si 2. Dd1 - Dxf3+; 3. Dxf3 - Txe1 mat. Si 2. Cg1 - Txe2! guanyen) 2... Dxf3+; 3. Rg1 - Dg2 mat.

Cesc Carceller

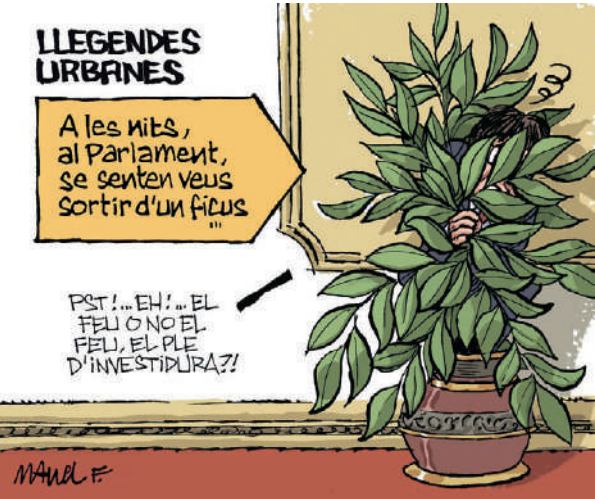
Monitor d'escacs a EDAMI

Experiència en escacs, escolars i en organització de tornejos i exhibicions. Personalitzades i/o en grups.

cesccarcellerf@yahoo.es 669 24 76 32

VINYETES

PER MANEL FONTDEVILA

→ PERFILS: ROSA CADAFALCH

■ Rosa Cadafalch posant amb la maqueta de Jordi Paüls que hi ha al Teatre Alegria.

ELOI FALGUERA

“Fer d’actriu és el que més m’agrada del món”

A mitjans de febrer, a Amics de les Arts, es durà a terme un taller molt especial: el “Taller de lectura de textos literaris en veu alta”. És obert a tothom que tingui ganes d’experimentar amb la veu, amb textos de tots els estils i vulgui perdre la por d’enfrontar-se al públic. Tot es farà jugant i analitzant els escrits. No cal ser actriu ni actor, el nivell és apte per a tots. Només cal tenir-ne ganes i deixar-se anar. Si ets autor o autora, podràs portar també els teus textos. Entre tots, t’ajudaran a treure’n tot el suc possible. Sobretot la professora, l’actriu Rosa Cadafalch. Tot un luxe poder fer un taller amb ella, que compta amb una trajectòria professional tan àmplia i reconeguda. Per conèixer una mica més aquest taller i a la seva professora, ens hem trobat amb la Rosa Cadafalch al bar del Teatre Alegria.

♦ De què tracta el “Taller de lectura de textos literaris en veu alta”?

El taller va d’això, de la lectura en veu alta. Es tracta de perdre la por i de jugar una mica amb els textos. Tots sabem llegir en veu alta a casa, sols, i ho fem molt bé. Però quan es tracta de fer-ho davant d’un públic... ens poden agafar pors i angoixes. Es tracta de treballar això. A més, tots tenim una manera personal de fer i de dir. Potser si la compartim, podrem millorar i modificar aquelles coses que no ens agraden.

♦ Només es treballarà la veu?

No. També es treballarà la postura corporal, la consciència corporal, diguem-ne. Quan hi va haver la Setmana de la poesia, vaig veure joves que llegien els seus textos. Eren textos bonics, impressionants, però els recitaven asseguts, tot tancats en si mateixos, no se’ls sentia bé... Parlem, doncs, de corregir també aquestes coses, que són senzilles: la vocalització, la postura, l’anàlisi del text... Veure de quantes maneres diferents es pot arribar a dir! En definitiva, es tracta de jugar amb el text i amb nosaltres mateixos.

♦ A qui adreces el Taller?

A qualsevol que tingui ganes de jugar amb els textos i de compartir. Al Taller, més que ensenyar, em proposo que compartim experiències. Que ningú s’espani, el nivell serà apte per a tothom. No serà un taller gaire acadèmic, d’anàlisi, etc. Al contrari, jugarem. Perquè sense el joc no ens podem deixar anar.

♦ D’on neix la idea de fer aquest Taller?

De la Montse Cardús, ella en va ser la impulsora. Un dia em va dir: “De vegades escric i quan ho lleigeixo en veu alta, potser no...” La idea es treu tot el suc possible de textos nostres o de textos d’altres persones.

♦ El dirigeixes també a actrius i actors de teatre? Els serà de profit?

Això m’agradaria que ho diguessin ells al final del taller. Aquest és el neguit que tens quan et proposes de fer una cosa i vols que sigui profitosa. Crec que, quan experimentem davant d’altres persones, sempre aprenem coses. Jo mateixa aprenc molt donant classes. Si en tenim ganes, sempre aprenem. Parlo de ganes d’exposar-nos, d’experimentar, de no ser intransigents amb les nostres idees... perquè un text pot tenir molts colors i moltes expressions. I sí, les actrius i els actors potser seran els que tindran més possi-

bilitats de posar en pràctica el que treballarem al taller. Però vaja, és obert a qualsevol que en tingui ganes. No està orientat només als actors.

♦ Quin és l’objectiu del Taller?

La idea és experimentar, obrir la ment. Com he dit abans, perdre la por i arriscar-se a provar. A provar, per exemple, diferents tipus de textos, perquè és diferent llegir poesia, prosa o teatre.

♦ Tens pensats alguns dels textos o dels autors que es treballaran?

En tinc alguns. Josep Pla seria un dels autors que treballariem. També Miquel Martí i Pol, que és el poeta que conec millor i més he utilitzat pel seu llenguatge planer i col·loquial. N’he fet molts recitals. El vaig conèixer i me l’estimo molt. Quan de vegades penso en exemples, sovint penso en el Miquel. Em dona moltes possibilitats de joc. Potser també treballarem algun poema d’Antoni Clapés, algun text de Mercè Rodoreda... Bé, encara estic seleccionant. També m’agradaria que la gent que escriu portés els seus textos. Seria molt interessant.

“El panorama teatral actual el veig molt delicat i trist. Hi ha molta pobresa. Pràcticament no hi ha sous dignes, quan tenim grans talents”

♦ Com has dit, no només treballaràs la veu...

Llegir en veu alta és com parlar davant del públic i s’ha de treballar tot. No som només una boca, parlem amb tot el cos. Els sentiments i les expressions estan relacionades també amb el cos. El cos, la veu i la ment han d’anar units.

♦ Fan falta més tallers i cursos com aquest?

Fer activitats d’aquestes sempre ens enriqueix, crec que ens tornen més humans. Tallers de teatre, d’escriptura... sempre fan falta. De vegades, a la gent li fa cosa apuntar-s’hi, creu que són cursos dirigits només a actors. Però la veritat és que després venen i s’ho passen molt bé. Si en poguéssim fer més, la nostra societat segurament seria més rica.

♦ Parlem ara una mica de la Rosa actriu. Dus més de 30 anys dalt dels escenaris. Potser no tothom recorda que vas començar l’any 85, amb el *Cyrano de Bergerac*, dirigit pel Flotats. Com és la professió?

Recordo que quan estava fent el *Cyrano*, o potser quan ja l’haviem acabat, hi va haver un actor molt conegut que em va dir: “Tu pagaràs haver fet la protagonista del *Cyrano*. T’ho faran pagar”. Jo li vaig contestar: “Home, què estàs dient?”. Però la realitat és que és una professió difícil. Difícil per a tothom. Són molts anys i és complicat mantenir-se. Per a mi ho ha estat. Has de fer classes, has de fer un munt de coses... Has d’anar buscant què fas cada dia. És angoixant. Però d’altra banda, fer d’actriu és el que més m’agrada del món.

♦ Si no fossis actriu, et dedicaries a una altra cosa?

Hi ha actrius que et diuen: “Si no fes d’això, faria d’una altra cosa, a mi no m’importa”. Doncs a mi sí, jo pateixo molt quan no treballo perquè és el que més m’agrada. Per a mi és com una necessitat.

♦ Has tingut la sort de fer papers en obres d’autors com Txèkhov, Camus, O. Wilde, T. Williams, Crimp, Belbel o Rodoreda. De quines en guardes un record especial?

Evidentment, el *Cyrano* dirigit per Flotats va suposar un canvi radical en la meua vida. Vaig poder deixar els telers, la meua feina aleshores, i dedicar-me al teatre professionalment. A més, hi ha tot el que vaig aprendre amb en Flotats. Bé, tot el que vam aprendre “tots” els que vam formar part d’aquell projecte: de disciplina, de teatre en general. Ens ha marcat. Érem joves, amb moltes ganes, i ens va ensenyar molt.

♦ Destaqués algun altre espectacle?

Tinc molt bon record de *Nit de Reis*, de Shakespeare, on feia el paper de Viola. El director era l’alemany Conrad Ziedrich. Va venir aquí i va aprendre el català. Va muntar algunes obres i ara viu a Andalusia. El Conrad em va fer treballar molt. Vaig aprendre amb ell. Però, la veritat és que hi ha poques obres de les que pugui dir:

“Ai, no em va agradar”. Sempre intento treure allò positiu.

♦ De *Pedra de tartera* que m’ens pots dir?

Pedra de tartera per a mi és especial. Sortir de fer l’obra, al Teatre Nacional, i trobar-te gent plorant d’emoció és una passada. Gent gran que ho havia viscut, que recordaven aquells temps... algú a qui li havia passat el mateix que al personatge... és emocionant. També el fet que hagués de fer l’obra en dialecte pellarès. Era la primera vegada que es feia una obra parlada en el dialecte de la zona on passen els fets. A mi em va costar molt, però va ser preciós.

♦ Com veus el panorama teatral actual?

El veig molt delicat i trist a la vegada. Hi ha un munt d’autors, gent jove que escriu, i això és molt ric. Quan vaig començar no n’hi havia. Ara s’escriu bé: de temes actuals i en un llenguatge d’ara. Però, per altra banda, per poder fer projectes calen diners i, ara, no n’hi ha. El públic també s’ha acostumat a anar al teatre si hi ha algú conegut, algú que surt a la televisió. Abans no passava això. Ara es necessita aquell actor o actriu per atraure a la gent. Això és una pena perquè el públic es perd muntatges molt bons que es fan en sales alternatives. Però com que no hi surt cap famós... També hi ha molta pobresa. De vegades els actors i actrius joves o grans, com jo, treballem gairebé a canvi de res, només perquè tenim ganes de treballar. Pràcticament no hi ha sous dignes, quan tenim grans talents. És contradictori. La cosa ha de millorar.

Eloi Falguera

Director i autor

El “Taller de lectura de textos literaris en veu alta” es durà a terme a Amics de les Arts (C/ Sant Pere, 46), en 4 sessions, totes en dilluns: 19 i 26 de febrer i 5 i 12 de març. L’horari serà de 19h a 21h. Preu: 35 euros per als socis, 45 euros per als que no ho siguin. Per a inscripcions i més informació, a Secretaria: 93 785 92 31.